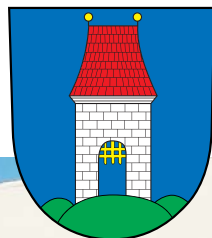

Dřevohostický zpravodaj

Olomoucký arcibiskup Jan Graubner a starosta městyse Stanislav Skýpala
před zahájením výsadby stromů nové aleje

4 - 2009

*Když se lidé radují, vždycky jsou dobří,
zatímco když se snaží být dobří,
zřídka kdy se u toho radují.*

Anthony de Mello

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz; Stanislav Skýpala, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz; Petr Dostál, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz; Mgr. Hana Sedlářová, Ludmila Zehnálková, Jiří Kasperlík, Jaroslav Dopita
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	500 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, leden 2010, číslo 4/2009
Grafická úprava:	Miloslav Flašar
Tisk:	Elan spol. s r.o. Přerov
Uzávěrka příštího čísla: 31. března 2010	

Vážení spoluobčané,

mnozí z nás přivítali nový rok 2010 se sklenicí šampaňského v ruce v kruhu své rodiny, přátel, nebo jen tak ve společnosti stejně naladěných kamarádů. A v tuto chvíli jako by se zapomnělo na vše, co nám minulý rok přinesl, s čím jsme se setkali, co nás ovlivnilo. Celé řady našich spoluobčanů se dotkla celosvětová krize, která odhalila nedokonalost a zranitelnost světové globalizace, kdy krach jedné nadnárodní společnosti zapříčiní krizi a pád jejích poboček umístěných v různých zemích, včetně celé řady smluvních dodavatelů. S tím je spojená nezaměstnanost, sociální nejistoty i celá řada negativních společenských jevů. Analytici zajisté popíší tuny papírů, kde budou odhalovat a komentovat vznik a dopady této krize, ale jednou z hlavních příčin je, že se vlády zemí nedokáží domluvit a dohodnout na spolupráci a to hlavně ve využívání přírodních zdrojů. Snaha utrhnout pro sebe co nejvíce se stává krédem současné doby a přenáší se snad do všech oblastí společenského života. Naše státní politická garnitura je toho vzorovým příkladem. „Divadelní představení“, které se hrálo v minulém roce, zajisté rozesmálo nejednoho diváka nejen u nás, ale i v ostatních zemích. V letošním roce budou volby do Parlamentu ČR a bude záležet na voličích, zda v dalších měsících po volbách nebudeme mít na politické scéně reprízu. Na jaře budeme volit strany a poslance do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, na podzim do místních samospráv a do 1/3 senátu.

Ale vrátím se k dění v našem městečku. Jsem rád, že se nám daří spolupráce se všemi spolky majícími sídlo v našem městečku (Myslivecké sdružení Kamenice, Sbor dobrovolných hasičů, Tělocvičná jednota Sokol, Centrum pro volný čas „Dřeváček“, Klub seniorů Dřevohosticka, Vlastivědná společnost Žerotín, Jezdecký klub Gracie, Motokrosový oddíl Endurocross, Pionýrská skupina, Hokejový klub, Český svaz včelařů, Kynologický klub) včetně základní školy, mateřské školy a Domova Adam. Tito

všichni se zapojují do kulturního a společenského dění v našem městečku. Velmi si vážíme spolupráce se zemědělským družstvem, výchovným ústavem, Z&Z Dřevohostice, DSD Dostál, a. s. i s dalšími podnikateli, kteří nám pomáhají plnit úkoly, které je nutné zabezpečit pro zdárný chod našeho městečka.

Vážení spoluobčané,
rok 2009 je za námi a čeká nás 365 dní v novém roce. Věřím, že to budou dny dobré, i když máme pocit, že život je stále překotnější a rychlejší, dotýkají se nás dopady celosvětové krize. Přichází zprávy o nehodách a válkách, které nás znepokojují a přináší obavy. Možná, že tyto děje a situace vedou náš život k tomu, abychom se drželi věcí pevných a stabilních.

Život člověka je sám o sobě pestrý a každého z nás postihly jak zlé dny naplněné trápením, smutkem a nezdarem, tak i dny dobré, veselé, radostné a šťastné. I samotné naše městečko během minulého roku překonávalo překážky, ale těšili jsme se z dokončených děl a úspěchů. Doufám, že i vy občané jste prožívali úspěchy a všechny pozitivní události, tak i práce vykonávané na vyladění městečka, s radostí a zájmem. Protože všechno se dělá pro zlepšení a zkvalitnění života vás občanů. Navzdory hektické době, ve které žijeme, vyšším požadavkům na lidi, techniku a infrastrukturu, stále nedostatečným finančním zdrojům, jsem přesvědčený, že vzdělávat a zvyšovat úroveň a kvalitu života v našem městečku se nám společně daří.

Mnoho je potřebné vybudovat, vylepšit a zkrášlit. Na to je však potřeba hodně úsilí, práce, jednání, projektů, ale i dobré vůle, spolupráce, ochoty a tolerance. Využívám této příležitosti, abych poděkoval všem, kteří jakoukoliv formou a mírou přispěli k budování našeho městečka, obohacení jeho kulturního i duchovního života, protože budoucnost je v rukou nás občanů.

Drazí spoluobčané, dovolu mi, abych vám upřímně z celého srdce do nového roku popřál hodně zdraví, štěstí, lásky, porozumění a jak osobních, tak i pracovních úspěchů.

Stanislav Skýpala

Olomoucký arcibiskup Jan Graubner

Společné sázení stromů zámecké aleje

„Mám radost z toho, že lidé nemyslí jen sobecky sami na sebe, ale dělájí něco i pro druhé“. To řekl olomoucký arcibiskup, mons. Jan Graubner, hlavní host druhého společného sázení stromů aleje kolem zámku, sotvaže odložil lopatu a podepsal se do zámecké kroniky, jako první v řadě dalších čtyřiceti sázejících. „Naším předchůdcům jsme dlužni za to, co tady pro nás zanechali a stejně tak jsme i my povinni zanechat tady něco hodnotného pro naše potomky“ připomínal při přebírání obrazu, který mu předával starosta městečka. Připravenou hromádku hlíny nahrnul k mladému stromku, stojícímu nejbližze zámeckému mostu, udusal ji a potom rozvážně

**Společné sázení stromů
zámecké aleje 8. 11. 2009**

Petr Matějčíček a místostarosta městyse Petr Dostál v přátelském rozhovoru s olomouckým arcibiskupem Janem Graubnerem na dřevohostickém zámku.

přivázal popisnou tabulku. Otec arcibiskup byl pro nás stejně tak čestným hostem této společenské akce, jakým byl loni baron Gobert Skrbenský, potomek posledních majitelů dřevohostického zámku.

Program slavnostního dne však začal již ranní mší svatou, kterou mons. Jan Graubner sloužil v kostele sv. Havla. Bylo to zřejmě od války poprvé, kdy se věřícím naší farnosti dostalo cti poslechnout si tak vysoce postaveného církevního hodnostáře v místním svatostánku. Vyzařovala z něj noblesa a důstojnost při slovech kázání, která se znovu musí citovat: „Pravda je, že v naší společnosti žijeme tak, že pomalu ztrácíme naději. V posledních letech jsme hospodařili, jak ani moudrý sedlák nekoná. Měli jsme bohatý rozvoj a přitom si nadělali dluhy. Pokud se totiž člověk omezí jen na hodnoty, zapomene na ducha – lásku“. Dlouho se vznášela tato slova pod klenbou kostela, dotkla se každého z nás a každý věděl, že jsou plně pravdivá.

Těsně před polednem se pak již téměř tři stovky lidí shromáždily před zámkem, aby se aktivně anebo jen jako diváci zúčastnili slavnostní výsadby stromové aleje. Starosta připomněl loňskou první etapu výsadby, kdy bylo zasazeno devatenáct stromů rukama představitelů rady, zastupitelstva a neziskových organizací. Čtyřicet jedna stromů lípy pak zasadili místní občané a starostové šesti blízkých obcí. A bylo až někdy dojemné vidět celou širokou rodinu, jak stojí kolem svého mladého stromku, v srdci s přáním, aby rostl a košatěl, podobně jako ona rodina. Klidným a pomalým krokem mezi lidmi procházel otec arcibiskup, každou chvíli jej někdo oslovil, projevil

zájem se s ním alespoň vyfotografovat a vážený muž se všemi ochotně podebatoval a na všechny se mile usmíval. Nezvykle jasné podzimní slunce jako by chtělo proniknout až co nehlouběji do duše každého z nás a zanechat tam kousek světla tohoto dne. Příjemnou atmosféru násobil Malý dechový orchestr Františka Tkadlčíka a dětský sbor místní základní školy.

Ve starých bájích se lidé rodili ze stromů nebo se ve stromy opět proměňovali. Stromy mají v sobě moudrost, kterou jsme kdysi znali i my a kterou se nyní snažíme znovuobjevovat. Tím, jak shazují listy a na jaře se znovu probouzejí k životu, nám dávají znát, že smrt je jen zdánlivá a že ji lze překonat. Strom nás provází po celý život. Nasadí se při narození dítěte a vlastně i naše rodiny připomínají rozvětvený strom, kdy každé odrůstající dítě odchází jako vyzrálý plod, aby i ono zakořenilo svůj vlastní kmen.

Strom je symbolem pokrokového národa a pokrokový národ jsou obyčejní lidé, kteří se dokáží správně inspirovat vlastní historií, dokáží dohlédnout do budoucnosti a dokáží vytvářet nadčasové hodnoty. Tak jako to učinily čtyři desítky sázejících zámecké aleje u nás v Dřevohosticích.

Petr Dostál

Děkujeme těm, kteří se podíleli na společném díle obnovy aleje:

arcibiskup olomoucký Jan Graubner, obec Nahošovice, obec Radkovy, obec Prusinovice, obec Líšná, obec Lipová, obec Křtomil, rodina Františka Pechy, ul. Bratrsko, PaedDr. Nataša Kučerová, ředitelka ZŠ Dřevohostice, rodina Veselých, ul. Sadová, rodina Vybíralova, ul. Dolní, rodina Hubíkova, lékárna Dřevohostice, MUDr. Hana a Alena Vaculíkovy, zubní ordinace Dřevohostice, Bianka a Jorika Pavlišťikovy, sourozenci Jaromír, Stanislav a Petr Březinovi, Dřevohostice, rodina Zdráhalova, ul. Sadová, rodina Brtníčková, ul. Sadová, rodina Pavla a Michaely Roubalíkových, ul. Chaloupky, rodina Stanislava Pechy, ul. Lesní, rodina Petra Matějčka, ul. Lesní, rodina Kasperlíkových, ul. Zámecká, manželé Bednářovi, ul. Lány, rodina Wolframových, Německo, rodina Marcely Zehnálkové, ul. U svaté Starostky, rodina Karla Mazala, ul. Chmelín, Karel Žurek a Dana Moravčíková, Přerov, Ladislav a Alena Koutných, ul. Chmelín, rodina Emila Flašara, Náměstí, rodina Navrátilova, Innsbruck, Rakousko, rodina Foukalova, ul. Mlýnská, rodina Kuželova a Vavrysova, ul. Novosady, rodina Dostálova, ul. Mlýnská, rodina Skýpalova, ul. Zámecká, Mgr. Jiří Jakubál, ul. Mlýnská, rodina Menšíkova, ul. Sadová, rodina Josefa Večeří, ul. Novosady, rodina Seidlova, ul. Nábřeží, návštěvníci Dřevohostického folklóru, Petr Rolník, Dřevohostice, rodina Janovských, ul. Bratrsko, rodina Štěpánova, ul. Lány.

Vánoční rozhovor

„Dobrý den, sousedko, tak co, byla jste na Vánočním koncertu?“

„Ale ani mi nemluvte, v pátek nám přijeli mladí s děckama, tak jsem od rána do večera stála u plotny a vyvařovala. Stihli jsme akorát vernisáž vánoční výstavy.“

Vánoční koncert – Pánský pěvecký sbor Fčelka a děti z Dopitova školního sboru si připravili směs vánočních koled, písniček a říkadel.

„Vidíte, a ta mi letos nějak unikla.“

„To máte smůlu, bylo tam tolik krásných věcí, zazpívaly a zahrály i děti z hudební školičky Mirky Kynstlerové a mladí muzikanti od Pavla Skypaly. Korunu tomu dal místostarosta Dostál. Ten po letech oprášil hru na trubku a pěkně zatroubil.“

„No, v neděli to bylo taky moc hezký. Začínali chlapi z Fčelky krásnými vánočními písničkami a potom tam najednou napochodovaly děti z Dopitova školního sboru. Dohromady jim to krásně ladilo, děvčátka tam mezi skladbami recitovala vánoční básničky a pak si spolu všichni zanotovali směs vánočních koled. Byla to velká paráda, při té poslední písničce od Lennona jsem měla i slzy v očích.“

No, a co ti vyznamenání, kdo byl letos odměněný?“

„Plaketu – to je to vyšší – dostal Vladimír Lapáček. In memoriam to byli tři: Jiří Lendr, Leopold Smiřický a František Mužík. Pro pamětní listy si přišli taky samí chlapi – Skála, Čech, Forýtek a Jirka Zbírál.“

„A co Veselka, hrála zas tak pěkně jako loni?“

„No jéje, a navíc u nás pokřtila svoje nové cédéčko nebo jak se tomu dnes říká. Je na něm moc nádherných skladeb a písniček. Zpívá tam i naše Hanička Navrátilová!“

„Paní, vy jste mi ten koncert tak krásně popsala, až mi to připadá, jako bych tam byla já sama. A příští rok si tu parádu rozhodně nenechám ujít.“

„No, tak já už musím letět. Tak šťastný a veselý a pozdravujte doma.“

Rozhovor dvou sousedek vyslechl a zapsal Jaroslav Dopita

Ocenění významných osobností a občanů spjatých s Dřevohosticemi se již stalo tradicí a nedílnou součástí Vánočního koncertu

Na nejvyšší vyznamenání městečka, vyznamenání bronzovou pamětní plaketou, byli letos navrženi a zastupitelstvem schváleni: Ing. Vladimír Lapáček, František Mužík, in memoriam, Leopold Smiřický in memoriam a Jiří Lendr, akademický sochař a restaurátor, in memoriam.

Na vyznamenání pamětním listem byli letos navrženi a zastupitelstvem schváleni tito spoluobčané: Jaroslav Čech, Alexander Forýtek, Ladislav Skála a Jiří Zbírál.

Ocenění převzali: zleva Ing. Alena Lapáčková za nepřítomného Ing. Vladimíra Lapáčka, Ema Bednářová (František Mužík, in memoriam), Mgr. Zdeněk Smiřický (Leopold Smiřický, in memoriam), Ladislav Skála, Jaroslav Čech, Alexander Forýtek a Jiří Zbírál

Ing. Vladimír Lapáček

Rodák z Českomoravské vrchoviny, z malé obce poblíž Pelhřimova, se už během svých gymnaziálních studií intenzivně zabýval živou přírodou a rolí člověka při využívání přírodních zdrojů. Logickým vyústěním těchto zájmů bylo následující studium na Vysoké škole zemědělské v Brně. Velmi dobré studijní výsledky mu dávaly předpoklady pro budoucí práci na některém pracovišti Země-

dělské akademie věd či v některém odborném výzkumném ústavu. Nakonec se ale z mnoha nabízených možností rozhodl pro naše tehdejší JZD, které nabízelo nejen vhodnou práci pro něho a jeho manželku, ale i byt v tehdejšímu družstevním činžáku.

Po absolvování povinné základní vojenské služby začal pracovat jako technik rostlinné výroby a velmi brzy se spolu s manželkou zapojili do veřejného života v obci. Protože již ve svém východočeském rodišti měl blízký vztah k divadelním ochotníkům, stali se oba Lapáčkoví významnou posilou zdejšího ochotnického souboru a sokolské organizace. Vladimír Lapáček se prvně objevil na dřevohostických prknech v roce 1975 v Bukovčanově hře Než kohout zazpívá, jejíž inscenace patří k jednomu z nejvýznamnějších úspěchů našich ochotníků. Ztvárnil v ní roli studenta Ondry. Do divadelní činnosti se zapojil s velkou chutí a úsilím. Hrál v Goldonih Poprasku na laguně, následoval Dobrý voják švejk, Dům na nebesích, Nepožádaš o manželku bližního svého, Brychta za nic nemůže, Rozhňevané gracie, Študáci a kantoři, Paní móda vládne věky a v řadě dalších. K několika pohádkám navrhoval výpravu a obětavě se podílel na realizaci mnoha scén, navržených Stanislavem Horsákem či Stanislavem Skýpalou. Nebyla to však jeho jediná veřejná činnost. Brzy začal pracovat v obecní samosprávě, byl poslancem tehdejšího MNV, jedno období vykonával funkci neuvolněného místopředsedy MNV, pracoval také v kulturní a školské komisi a byl poslancem bývalého okresního národního výboru v Přerově.

Také vedení JZD sledovalo a hodnotilo jeho odbornou práci a brzy jej povýšilo do funkce samostatného technika pro ochranu a výživu rostlin, později pracoval jako hlavní zootechnik sloučeného družstva. V roce 1986 byl zvolen předsedou družstva a tuto náročnou funkci zastává letos již plných 24 let.

K jeho největším zásluhám patří úspěšná transformace JZD na Zemědělské družstvo vlastníků, provedená v roce 1991. Zatímco mnoho zemědělských celků se v této či v následné době rozpadlo či nabylo zcela jiné podoby, naše družstvo pod vedením Ing. Lapáčka se dokázalo postupně vyrovnat s mnoha nesčetnými potížemi a změnami ekonomických i jiných podmínek. Zejména skutečnost, že v nelehkých podmínkách souvisejících mimo jiné i se vstupem naší republiky do Evropské unie, což přineslo dosti značně znevýhodněné postavení našich zemědělců, naše družstvo stále pracuje, je hlavním důvodem, proč byl jeho předseda navržen na nejvyšší obecní vyznamenání.

František Mužík

Rodák z nedaleké Šišmy přišel do Dřevohostic na sklonku dvacátých let minulého století a prožil zde celý život. Jako autodopravce se velmi brzy se zapojil do dění v městečku, působil zejména v obecním zastupitelstvu a ve výboru TJ Sokol. Jeho zásluhou došlo k vydláždění ul. Mlýnské, rozšíření obecní kanalizace, zajištění prostředků pro opravu sokolovny po druhé světové válce, ale zejména zajištění povolení na ministerstvu školství k výstavbě nové místní školy. Během výstavby školy pracoval jako stavební dozor a bylo to hlavně jeho přičiněním, že celá rozsáhlá akce byla zrealizována podle tehdejších měřítek ve velmi krátké době – za necelých 18 měsíců.

Leopold Smiřický

Narozen v Rajnochovicích 21. 2. 1907, u nás v Dřevohosticích začíná působit jako mladý učitel přesně o dvacet let později. Kromě své náročné pedagogické práce věno-

val hned od počátku spoustu svého úsilí práci pro obec. Působil ve Sboru dobrovolných hasičů, v Československém červeném kříži, ve Sboru pro občanské záležitosti, hrál ochotnické divadlo, v době okupace byl velmi významným členem protinacistického odboje a po osvobození pracoval ve Svazu bojovníků za svobodu. Od 1. 2. 1949 byl ustanoven ředitelem osmileté střední školy v Dřevohosticích. Jeho zásluhy se však vztahují také k výstavbě nové budovy školy. Později působil již na ZDŠ jako řadový učitel a dále se věnoval veřejně prospěšné práci. Vzpomínáme jeho činnosti historicko-vědní, byl členem sekce památkové péče při okresním vlastivědném muzeu Přerov, od roku 1942 do roku 1988 vykonával funkci kronikáře obce Dřevohostice. Po mnohaletém bádání, hledání pramenů a usilovném studiu vydal Dějiny Dřevohostic, které dosud nebyly žádnou jinou publikací překonány.

Jiří Lendr

Akademický sochař a restaurátor pan Jiří Lendr absolvoval Vysokou školu umělecko průmyslovou v Praze, později se zúčastnil mnoha domácích i zahraničních výstav. Do Dřevohostic přišel koncem minulého století. Zde provedl náročnou obnovu barokního sousoší svatého Jana Nepomuckého a Jana Sarkandra na nádvoří zámku. Už během svého prvního pobytu u nás zahořel opravdovými sympatiemi k naší obci i k našim občanům. Postupně se podílel na restaurování sochy madony u kostela, sousoší svatých Cyrila a Metoděje na náměstí, svatého kříže na hřbitově, svatého Šebestiána na rozcestí k Nahošovicím, vstupního portálu dřevohostického zámku a dalších památek. Jako výraz upřímného přátelství k naší obci a našim občanům nám na konci svého života věnoval část svého uměleckého díla, které má vysokou uměleckou hodnotu. Plastiky mistra Jiřího Lendra jsou dnes trvale vystaveny ve výstavní síni našeho zámku. Akademický sochař a restaurátor Jiří Lendr zemřel 9. 11. 2009.

Jaroslav Čech

Narodil se v sousední Lipové v roce 1941, zahradnickému řemeslu se vyučil v Horákových školkách v Bystřici p. Hostýnem. Později pracoval v Lednici na Moravě a při zaměstnání vystudoval Střední zemědělsko-technickou školu v Brně. Do Dřevohostic přišel v roce 1971, deset let pracoval jako vedoucí zahradník v JZD Dřevohostice, později v Domově důchodců Radkova Lhota. V 80. a 90. letech pracoval jako předseda Svazu zahrádkářů Dřevohostice, pomáhal při údržbě zeleně v mateřské škole, základní škole i na místním zámku. Dnes ho můžete stále potkat na místním hřbitově, o který se stará velmi citlivě a velmi pečlivě. Podííl se na veškeré výsadbě v obci, pomáhá při květinové výzdobě všech kulturních akcích pořádaných městysem.

Alexander Forýtek

Turovický rodák, člověk s nespornými uměleckými ambicemi a s nimi mnohdy souvisejícím bohémským životem, upoutal nejdříve obrazovou výzdobou některých plešů a slavností a uspořádáním výstav svých obrazů. Od počátku tohoto tisíciletí však přitahuje velkou pozornost široké veřejnosti jeho realizace Velkého dřevohostického figurálního betléma s postavami v životní velikosti, vyrobenými z polystyrenu. Betlém začal Alexander Forýtek budovat s podporou obce v roce 2001, rok po roku jej rozšiřoval až na stávajících 40 figur. Lze obecně říci, že jako umělecký autor námětu se

Alexander Forýtek významně zasloužil o to, že naše obec se za svůj betlém dočkala uznání i v celostátním měřítku.

Ladislav Skála

Narodil se v roce 1931 v blízkosti Rokycan. Velký milovník přírody začal v Dřevohosticích působit jako aktivní člen Mysliveckého sdružení Kamenice už počátkem sedmdesátých let minulého století. Zdejší krajina mu učarovala, po čase se rozhodl i s rodinou k nám do Dřevohostic přestěhovat a stát se naším občanem. V sedmdesátých letech, kdy byl předsedou místního mysliveckého sdružení, se zrodila myšlenka výstavby mysliveckého areálu Na výsluní. Tento záměr přijal jednoznačně za svůj a věnoval jeho naplnění všechny své síly. Je nesporně hlavně jeho velkou zásluhou, že přes řadu potíží byl tento areál vystavěn a i dnes slouží svému účelu.

Jiří Zbírál

Je nejmladší z loni oceněných občanů. Velký příznivec skautingu, který se jako reprezentant Olomouckého kraje zúčastnil oslav 100. výročí založení skautu až v Londýně. Od roku 1976 je členem SDH Dřevohostice, o dvacet let později se stal starostou místního hasičského sboru. Dlouhá léta se poctivě stará o pomník letecké havárie v Dřevohostickém lese, v loňském roce obdržel za tuto činnost vyznamenání Svazu letců ČR, pobočky Přerov. Jeho zásluhou bylo přikročeno k úpravě okolí obecní chaty v lese a obnovení tamní studánky. Jeho zásluhou byla založena v Dřevohosticích novodobá tradice rozdávání Betlémského světla. Nejvíce se však zasloužil o koordinaci činnosti SDH Dřevohostice a má velký podíl na dobré práci mládeže celého hasičského sboru.

František Bednář, Petr Dostál

Vánoční výstava na zámku

18. až 20. prosince 2009

Této krásné vánoční akci předchází rozsáhlé přípravy a spousta práce, kterou si my návštěvníci vůbec neuvědomujeme. Duší těchto příprav je paní Alena Lapáčeková, která to všechno zvládne za pár dnů, ale chystá, plánuje a promýšlí mnohem déle. Na úspěšném zvládnutí mají velký podíl pan Kasperlík a pracovníci obce při zajištění rostlinného materiálu a někteří členové Klubu seniorů, kteří se podle svých možností také zúčastnili realizace výstavy. Své vánoční výrobky dodaly MŠ, ZŠ, Domov Adam, Klub seniorů i další soukromé osoby – vystavovatelé i prodejci. Zahajovalo se v pátek slavnostní vernisáží a po ní již jsme se mohli kochat tou barevností, voňavostí a sváteční atmosférou.

Dovolte mi, abych vás provedla pěti místnostmi, kde se již minulý rok a letos vystavovalo a krásně vánočně těšilo. Už při vstupu do vnitřního zámku nás vítalo vánočně ozdobené nádvoří, jehličí, jmelí a bílé hvězdy, v přízemí dva nazdobené vánoční stromky, dekorativně přizdobená děla i kouzelný stromek z proutí plný ozdob a perníčků. V 1. patře voněly větvičky, jehličí, jablíčka i ořechy, okna zdobily vánoční motivy v bílých rámečcích a bílé hvězdy. Na konci chodby stál vánoční strom a velké vázy.

Vánoční výstavu zahájily děti z hudebního kroužku Miroslavy Kynstlerové.

Ve vstupní místnosti výstavy se představili svými krásnými výrobky a pěkně nazdobeným stromem klienti Domova Adam. Šikovné maminky z Dřeváčku se pochlvalily nápaditými vánočními taškami, košíky z papíru a drátěnými ozdobami. V místnosti vlevo se prodávaly knížky a nás místní velmi zaujala výstava originálních akvarelů malíře Tomana, zapůjčených z Holešova. Pamětníci hledali v půvabných kresbách z konce 30. let minulého století dnes již neexistující dřevohostická zákoutí.

Velký sál, jinak obřadní síň s krásným štukovým stropem, sloužil nejen slavnostnímu zahájení, ale především dalším vystavovatelům i prodejčům. Vpravo nabízely své zboží paní Kučerková – drobné dárky, květiny, vánoční svícny, voňavé čaje a sladkosti, paní Čecháková své originální kovové šperky. Rodiče a především prarodiče se pyšně zastavovali u stolů a panelů v průčelí místnosti, kde se svými výrobky pochlubily děti z MŠ a ZŠ Dřevohostice. Oba rohy místnosti krášlily dva urostlé jehličnany vyzdobené dětskými vánočními ozdobami. Vlevo se prodávalo malované sklo, keramika a tradiční perníčky paní učitelky Luljakové a pletené výrobky z pedigu paní Ovčačíkové – zvonečky, košíčky, tácky. Milým dojmem zapůsobil krásný papírový betlém, který sama zhotovila a na výstavu zapůjčila paní Karásková z Dřevohostic.

Další místnost patřila Klubu seniorů z Dřevohostic. Představili zde výsledky celoroční práce – háčkované a vyšíváné dečky, pletené šály i ponožky, drátované výrobky. Vlevo se předváděly překrásné paličkované krajky použité jako vánoční ozdoby. Uměleckým dílem byly úžasné vyšíváné kapesníčky zapůjčené z Hošťálkové.

Vánoční perníčky Evy Luljakové

Usměvavé členky klubu prodávaly své výrobky za ceny více než přijatelné, a tak se u jejich prodejního pultu zastavil a nakupoval snad každý návštěvník výstavy.

Poslední místnost sloužila jako bufet s občerstvením a obsluhu zajistily členky Klubu seniorů. Podával se tu čaj, káva, svažené víno a koláčky. Návštěvníci mohli poseďet, pozdravit se s přáteli a nasávat příjemnou předvánoční atmosféru, pohodu a sváteční náladu. Celou místnost doslova prozářil vánoční stromek s kytíčkami z kukuřičného šustí svázanými červenými mašlemi.

K sváteční náladě přispěla vydařená slavnostní vernisáž v pátek 18. prosince v 17 hodin. Pěkně ji uvedl místostarosta pan Petr Dostál a svým vystoupením zpestřily děti z hudebního kroužku slečny Miroslavy Kynstlerové. Děti na svém vánočním koncertu zpívaly, hrály na klavír, kytary a flétny. Ráda bych uvedla jména všech našich hudebních nadějí, jejichž vystoupení přineslo tolik radosti. Byli to Adam a Lucka Telingerovi, Míša Špundová, setry Katka a Lenka Jelínkovy, sourozenci Pavel a Helena Janečkovi, Lucka Fiurášková, Pavlínka Kubálková a Pavlínka Albertová, hoši Filip Václavík a Patrik Hošák.

A co na závěr? Samozřejmě velké poděkování všem, kteří k realizaci přispěli, ale třeba i malá statistika toho, co je potřeba na takovou krásnou výstavu sehnat a přichystat: 23 stolů, 30 židlí, 4 velké a 4 malé panely, 30 bílých ubrusů, barevné závěsy, 8 váz na dekorace, 9 smrků, větve borovic, smrků, proutí keřů, suché květy a množství dalších vánočních dekorací. A výsledek? Ten za to opravdu stál!

Vaše obdivovatelka Hana Sedlářová

Děkuji paní Aleně Lapáčkové za cenné informace a rady k mému článku.

Skauti a hasiči přivezli Betlémské světlo

Na Štědrý den odpoledne si pro plamínek Betlémského světla k našemu betlému na Náměstí přišlo již tradičně hodně zájemců. Dřevohostičtí hasiči připravili i občerstvení a malá kapela složená ze žáků a učitelů ZUŠ Kroměříž navodila vánoční náladu, i když počasí k ní letos nepřispělo.

Tříkrálová sbírka 2010

Byla už desátá a v Dřevohosticích přinesla do pokladny Charity České republiky 20 100 korun. Zasloužili se o to: **Jana Arbanová, Andrea Kociánová, Lukáš Hradil, Lucie Vyoralová, Gabriela Neničková, Barbora Dočkalová, Patrik Mrtvý, Lukáš Nesvadba a Jan Nuc** v rolích Tří králů a vedoucí skupinek **Ludmila Večeřová, Anna Kuželová a Ludmila Zehnálková** a hlavně všichni vy, kteří jste nebyli lhostejní a přispěli jste do pokladniček.

Celostátním účelem sbírky je získat finanční prostředky na přímou pomoc rodinám a lidem v nouzi, na Přerovsku také na pořízení kompenzačních pomůcek pro imobilní klienty Charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby.

Oblastní charita Přerov srdečně děkuje všem dobrovolníkům, kteří se podíleli na organizaci sbírky, a také všem lidem dobré vůle, kteří do sbírky přispěli. RR

Klub seniorů Dřevohosticka v roce 2009

Závěr roku je vhodným obdobím k bilancování. I ve svém životě člověk hodnotí, co za uplynulý rok udělal, co se povedlo a co méně i to, co bude potřeba udělat v příštím roce.

A tak mi dovolu, abych v tomto duchu zhodnotila činnost našeho Klubu seniorů Dřevohosticka v roce 2009.

Dřevohostičtí senioři v Buchlovicích

Takový malý průřez naší činností jsme se snažili ukázat na vánoční výstavě v zámku. Myslím, že jsme se mezi ostatními i profesionálními výrobci neztratili. Mohli jste si všimnout velmi pěkných výrobků z pedigu a to jak různých misek, podnosů, tak i košíčků na pečivo. Také tam byly zvonečky z pedigu i z drátků a další krásné háčkované ozdoby na vánoční stromček. Určitě nešly přehlédnout háčkované dečky i háčkované kroužky na ubrusy. Vzhledem k tomu, že většinu našich výrobků darujeme, nebylo už možno ukázat více odrátkovaných velikonočních vajíček, zvonečků, ani svícňů. Určitě v drátkování i v pletení z pedigu budeme pokračovat. Stejně tak jsme už nemohli ukázat krásné věnečky, které jsme vyrobili na dušičky k ozdobě hrobů našich blízkých. Trochu ve stínu se krčila naše pletená proužkovaná žízala, kterých naše členky napletly více než 30 jako dárky pro nejmenší dřevohostické občanky. Velmi nás zaujala ubrousková technika výroby obrázků, které byly zvláště působivé na břidlici. Snažili jsme se i zdobit květináče mozaikou z kousků dlaždic a moc se nám to líbilo. Nemohu zapomenout ani na keramiku, kdy jsme si na Velikonoce vyráběli velikonoční motivy a na Vánoce zase moc hezké andílky. Nikdy jsme s keramickou hlinou nepracovali, takže naše výrobky vypadají jako od dětí, ale my jsme z nich měli velkou radost a to je myslím smyslem naší činnosti. Zkusili jsme si i pracovat i s kukuřičným šustím. Teprve začínáme, ale už jsme vyrobili několik panenek a květin. Jistě se i v té činnosti zdokonalíme.

Byli jsme potěšeni, že se líbily naše doslova "ekologické" stroměčky z mechu. Myslím, že i malé svícny vyrobila naše děvčata velmi vkusně. Však jsme také pilně trénovali po celý rok a učili se dělat různé květinové dekorace. Ukázky různých tzv. „zápi-

Výrobky členek klubu seniorů jsme obdivovali na vánoční výstavě.

chů“ včetně nádherné kytice růží ze sušených jablek byly i na výstavě. Některé naše výrobky byly použity při výzdobě hasičského muzea i při výzdobě zámku. Na obou akcích jsme se aktivně podíleli. Je úžasné, jak nádherné dekorace vznikají z přírodních materiálů, z věcí, které na první pohled třeba ani nezaujímají, např. odkvetlé květy, traviny, suché větve nebo plody. Těšíme se z každé dekorace, kterou v klubu vyrobíme.

Nemohu nevzpomenout ani na náš první vydařený zájezd na hrad Buchlov, do zámku v Buchlovicích a na výstavu fuchsii v krásném areálu zámecké zahrady.

Nezapomínáme ani na naše spřátelené Kluby seniorů, a tak jsme se byli podívat na výstavku činnosti seniorů v Čekyni a na nádhernou vánoční výstavu v Beňově.

Abychom načerpali inspiraci, navštívili jsme Valašský krajský a řemeslný trh ve Valašském Meziříčí a výstavu ručních prací v Prusinovicích.

Všichni ale nepracují, to není nutné. Chodíme do klubu především proto, abychom se pobavili, takže někteří hrají karty, někteří besedují a někdy všichni opékáme burty a je nám dohromady dobře.

Dobře nám bylo i na našem malém posezení k ukončení roku. Každý se podílel na bohatém občerstvení. Pozdravit nás přišel i starosta se svými spolupracovníky. Naše vzájemné vztahy s vedením městyse jsou velmi dobré a pokud to zvládneme, snažíme se být užiteční při akcích městyse i my.

Ráda bych poděkovala všem, kteří se podílejí na činnosti klubu, tzn. všem členům, protože každý z nás se více či méně podílí na fungování tohoto kolektivu. Víím, že děvčata se těší každý týden na setkání, kde kromě radosti z vyrobených drobností je neodmyslitelná i příjemná atmosféra. Za celý náš klub bych ráda poděkovala panu starostovi a celému zastupitelstvu našeho městyse za maximální pozornost a podporu, kterou nám věnují.

Marie Foukalová

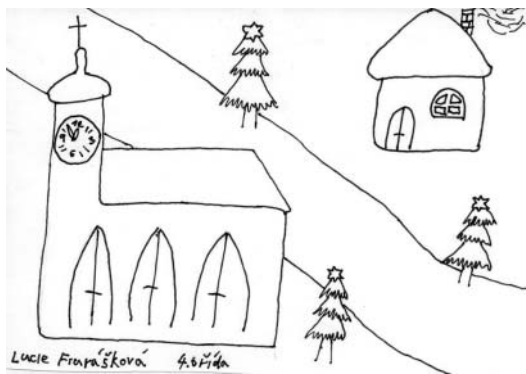
Počasí 2009

I v dnešní moderní době, kdy nám často připadá, že už všechno víme a známe a nic nás nemůže překvapit, je to právě počasí, které si dělá, co se mu zachce, pro které neplatí žádné zákony, pravidla či jízdní řády. A tak si jej můžeme občas pochvalovat, nebo na něj pořádně nadávat, stejně nám to není nic platné. I to loňské bylo místy nevyzpytatelné, občas překvapivé, ale vždy „své“.

Lednové počasí dělalo po většinu měsíce čest svému jménu. Novoroční sněhová nadílka, teploty hluboko pod bodem mrazu, ale zároveň přes den mrazivé a slunečné počasí nás provázely celou první polovinu ledna. 9. a 10. ledna 2009 klesla teplota v Dřevohosticích na $-18\text{ }^{\circ}\text{C}$ (v Holešově naměřili rekord $-28\text{ }^{\circ}\text{C}$), sněhu napadlo asi 14 cm. Ten však ve druhé polovině měsíce pomalu mizel.

zakřivená želívková 4.břída

S **únorem** přišlo náledí, déšť se sněhem a nevlídné počasí. Opět začalo vydatněji sněžit až v polovině února. Těžký a mokrý sníh komplikoval dopravu i pohyb po namrzlých chodnících. 22. února se na teploměru objevilo $-15\text{ }^{\circ}\text{C}$.

Březen byl na srážky poměrně bohatý, ale většinou šlo už jen o srážky dešťové, které se však vyskytovaly téměř denně – z 31 dnů propršelo 24. Stále bylo chladno, teploty okolo $0\text{ }^{\circ}\text{C}$, studené

a mrazivé noci střídalo však přes den ještě zubaté sluníčko.

Duben se přehoupl přímo do horkého jara. Denní teploty se pohybovaly v rozmezí $15\text{--}24\text{ }^{\circ}\text{C}$, od prvního dubnového týdne ožily zahrádky. První stromy rozkvetly kolem 10. dubna, třešně v polovině měsíce. Za celý duben zapršelo pouze 2x, což představuje nejméně srážek měsíčně 6,9 mm.

V **květnu** se ještě oteplilo, konečně přišly i dešťové přeháňky s dostatečným přísunem tolik přírodě potřebné vláhy. Vydatně pršelo zejména v závěru měsíce, kdy se mírně ochladilo.

Dešťové srážky byly typické pro celý **červen**, kdy jich napršelo nejvíce za měsíc – 114,5 mm a propršelo 18 dnů června. Deštivé a větrné počasí způsobilo i živelné pohromy – povodně na střední a severní Moravě. My jsme zůstali tohoto běsnícího živlu ušetřeni.

Prázdninový **červenec** přinesl krátké a horké letní počasí s nočními bouřkami. Tro-
py nastaly po 20. červenci – 23. 7. padl teplotní rekord r. 2009 – 33 °C. Déšť však
poznámek i dechovky, v sobotu večer se přihnala bouře s krupobitím. S průměrem
teplot 20,39 °C byl červenec nejteplejším měsícem roku 2009.

Srážkově chudý se ukázal **srpen**, kdy přšlo většinou jen v noci. Jinak to byl měsíc
velmi horký, s teplotami přes den nad 25 °C a ty vydržely téměř do konce srpna. Tep-
lota šla prudce dolů až v závěru měsíce – 31. 8. ráno +8 °C.

Velmi málo přšlo také v **září**, pouze 7 dnů v měsíci a celkově 20,5 mm srážek.
Slunečné babí léto však trvalo celý měsíc i ranní teploty byly velmi příjemné a příro-
da se opět zaskvěla ve své podzimní nádheře.

I první **říjnová** dekáda slibovala pěkné podzimní počasí. Ale pak přišel doslova
teplotní šok, kdy v polovině října teploty poklesly až o 20 °C – 13. října poprvé pole-
toval sníh, 20. října ráno -1 °C. Poslední týden v říjnu však počasí znovu ukázalo svou
vlídnou tvář a oteplilo se.

Listopad s ranním mrazíkem -4 °C napovídal, že zima už je tu. To ale byl omyl,
protože celý listopad se rtuť teploměru držela nad 0 °C, přes den většinou 10–14 °C,
sníh se neobjevil ani jednou. Rozmarné počasí s přeháňkami, ranními mlhami a občas-
nou inverzí připomínalo spíše brzké jaro.

Sníh v **prosinci** nepřivezl ani
Mikuláš, museli jsme si na něj
počkat do 16. prosince, kdy
napadly 4 cm čerstvého sněhu.
Teploty klesly pod bod mrazu,
nejvíce 21. prosince na -15 °C.
A potom přišel opět teplotní
skok – nejteplejší Štědrý den za
desetiletí, 1. svátek vánoční
dokonce ráno +10 °C, přes den
+13 °C – rozdíl teplot přímo
obrovský. Sněžit začalo předpo-
slední den v roce, ale na Silvest-

ra poprchávalo, sníh téměř
zmizel, aby se znovu vrátil
v prvních dnech roku 2010.

Ve srovnání s rokem
2008 byl ten loňský teplot-
ně v průměru nepatrně
chladnější 9,59 °C – vloni
10,1 °C, srážkově bohatší
676 mm – vloni 603 mm.
Výkyvy teplot, teplotními
rozdíly v průběhu několika
málo dní či brzkým, i když
ojedinělým říjnovým sněže-
ním poněkud nestandardní.

NATALIE JAKUBCOVÁ 4. TR.

Přehled teplot 2009

měsíc	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
prům. (°C)	-4,10	-0,54	4,18	12,92	14,55	16,40	20,39	19,98	16,42	8,47	5,78	-0,10

Přehled srážek 2009

měsíc	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
prům. (mm)	32,6	60,7	82,2	6,9	62,4	114,5	86,5	37,5	20,5	61,0	56,4	54,8

Za poskytnutí údajů o celoročních teplotách a srážkách děkuji panu Františku Kuželovi z Novosad.

Hana Sedlářová

Dušíčkový pochod napoleonských vojáků

Napoleonské války ve své době znamenaly dvanáct let válčení po Evropě i jinde. V bojích za skvělé ideály hrdě padlo okolo tří a půl milionu statečných mužů. A proto není nic podivného na tom, že i dnes si toto romantické období dějin najde ještě mnoho zapálených nadšenců, kteří v rekonstrukcích slavných bitev dnešním lidem stále připomínají to, jak se kolikrát velmi bolestně rodila dnešní mírumilovná Evropa. Poněkud neveselým způsobem se jedna z nejslavnějších epizod světových dějin pro-

mítla i do historie našeho městečka. Po velké bitvě u Slavkova r. 1805, ve které si zabojovalo na sto šedesát pět tisíc vojáků, a ve které během několika málo hodin padlo patnáct tisíc z nich, vznikl na Moravě značný přetlak raněných mladých mužů, kteří tak byli dočasně či nadobro vyřazení z bojování, a bylo třeba se o ně nějakým způsobem postarat. Nevíme, zda to bylo dobrým srdcem tehdejšího našeho panstva, či spíše důsledkem nějakého císařského nařízení, rozhodně však se na dřevohostickém zámku po dobu půl roku nacházel špitál pro raněné vojáky. A právě tuto sice krátkou, leč jistě nezanedbatelnou část dřevohostické historie nám 31. 10. 2009 připomněli členové „Osmého historického pluku francouzské řadové pěchoty“.

Již během pátečního večera v zámecké zahradě vybudovali dobové vojenské ležení a spokojeni se svou prací vyrazili na noční průzkum městečka. Dobové ukázky plenění nás naštěstí ušetřili a tak se místní na druhý den neostýchali přijít na zámek a zhlédnout zde připravený program. Vojska nám předvedla nejen ukázkou toho, jak se pojídá guláš, k vidění byla též pořadová příprava, slavnostní nástup, rozličné manévry jednotky v poli a také nejzajímavější část bojování a to střelba z replik historických zbraní, zejména tedy strašlivé rány čtyřlberního kanonu Roberta Tučka byly velmi populární a to hlavně u dětí. Poté co byli vojáci dostatečně rozežhátí a připraveni na přesun, tak strhli tábor, něco zahulákali po francouzsky, Jožka Večeřa práskl do koní, co táhli ten hlučný kanón, a všichni byli najednou pryč. Ne tedy dočista pryč. Oni se jen přesunuli na naše náměstí, kde se zase velelo a střílelo a poté vyrazili pěším přesunem směrem do Bystřice pod Hostýnem, kde se spojili s dalšími jednotkami, které tam došly rovněž a kde si pak zvesela znovu zastříleli a užili té vojenské romantiky.

Byl to hezký den jako stvořený pro nějakou slávu, a proto a ne náhodou byla jako doplňkový program napoleonského soustředění také slavnostně otevřena vyhlídka na naší zámecké věži. Během prací v uplynulém roce byl jednak zrestaurován zoufale poškozený pískovcový ochoz věže a rovněž vybudováno zcela nové schodiště uvnitř. Dřevařské práce prováděl tesař a kanonýr Robert Tuček se svými spolupracovníky a tak se můžeme všichni těšit, že v dalších zámeckých sezonách bude věž hojně navštěvována.

Jiří Kasperlik, kastelán

20 let demokracie

Oslavili jsme 20. výročí obnovení demokracie. Svátek, kterému někteří říkají revoluce, jiní zázrak klidného převzetí moci, další už jen začátek tržního hospodářství.

Celá společnost slavila dosti neobratně, jako by se styděla a jako by ani nevěděla zda je co oslavovat.

Mnohé oslavy měly nádech kýčovitosti. Při obdobných akcích se však kýči nikdy úplně nevyhneme. Všichni cítíme trochu depresi z politické situace. Mnozí dnes říkají, že oni těmi klíči nezvonili, remcají, kritizují, připomínají přednosti minulého režimu nebo se snaží vytvořit dojem, že byl ten minulý režim lepší a spravedlivější. Asi opravdu najdeme na současnosti mnoho špatného, na minulosti však toho dobrého moc nenajdeme zcela určitě. Žili jsme ve státě obehnaném vysokými, ostnatými, elektrickou nabitými dráty, které nám chránily „výdobytky socialismu“ před „imperialistickými agresory“. Dědové a otcové určitě vzpomenou na křivdy padesátých let, a i my

máme v paměti, jak nám největší náš ochránce tanky rozdrtil v roce 1968 zárodek nové demokracie. Sedmdesátá léta normalizace a kádrových pohovorů a potom už dlouhé období, které každému muselo mrzačit svědomí. Období, kdy se jinak mluvilo doma a jinak se muselo mluvit ve škole a na pracovišti, roky, kdy na nás z výlohy obchodů nahlídal Lenin po boku s Marxem a Engelsem namísto základního spotřebního zboží. Toaletní papír byl nedostatkový, na opravdové knihy se stála ve čtvrté frontě, banány byly pouze v době předvánoční, vrcholem luxusu byl rakouský intim spray Impuls. Jednou za čtyři roky jsme ve volbách demonstrativně (za plentu se totiž nesmělo) museli svěřit opět vedení státu do rukou Straně. Předseda jejího ústředního výboru nám pak koncem každého roku sdělil, že jsme už vykročili ke komunismu. Dlouho jsme stáli tak rozkročení... Už jsme si ani nedokázali představit, že TO skončí. A čím se TO nahradí. Jako by k TOMU nebyla alternativa. Možná TO bylo moc dlouho a teď se svou přítomností neumíme zacházet. Jsme rozčarování. Od revoluce samotné však nelze očekávat, že nám zajistí osobní štěstí. Ta nám jen otevřela bránu.

U nás jsme si připomněli listopadové výročí v pondělí 16. 11. Podzimní den, stmívalo se již velmi brzy a když už bubeníkovo dunivé bouchnutí upozornilo, že průvod se dá každým okamžikem do pohybu, dobíhaly ještě poslední maminky a narychlo se řadily ke školákům. Zástupce hasičů pozvednul fangli a pak už jsme se krokem třevovali do pochodového rytmu hudby. Někomu to šlo lépe, někomu hůře, děti na to kašlaly úplně. Měly přece lampion a oči měly jen pro něj. Od školy přes ulici Lány, Mlýnskou na Náměstí prošlo necelých sto lidiček. Po státní hymně pan starosta všechny přivítal a pozdravil před radnicí, hlavní projev přednesl Mgr. Zdeněk Smiřický. Vzpomenul listopad 1939 a studentské bouře toho roku, chronologicky přiblížil události roku 1989.

Už za zvuků obecní znelky vystřelily první salvy ohňostroje a ozářily městečko...

Petr Dostál

Známý bystřický sochař a kameník Jan Kozel restauroval cenné dřevohostické náhrobní kameny

Bohužel i dnes jsou mezi námi lidé, kteří nemají zájem a někdy ani nejmenší ponětí o bohaté historii vlastního národa, z něhož vzešli. Přestože mají zdravé oči, jsou neuvěřitelně krátkozrací, v některých případech až slepí. Už staří Řekové a o něco později Římané dobře znali pravdivou myšlenku: „Historia magistra vitae“ – historie je učitelkou života, protože si jasně uvědomovali, že bez minulosti by nebylo současnosti ani budoucnosti.

Občanské sdružení Vlastivědná společnost Žerotín Dřevohostice, která byla založena 15. 9. 2004, si dala jako jeden z cílů svého programu uchování památek z minulosti pro příští generace. Již za necelý rok po svém založení v červenci 2005 zahájila úsilí o záchranu cenných, ale velmi poničených náhrobních kamenů umístěných za apsidou dřevohostického kostela sv. Havla. Náhrobky byly zdevastovány nejen exha-

lacemi, ale i neúctou těch, kteří si nevážejí odkazu našich předků, jak se o tom přesvědčujeme dnes a denně. Barokní náhrobek byl rozbit na čtyři kusy, rokokový náhrobek byl rovněž přeražený na dvě části.

Proběhlo nespočet jednání na Krajském úřadu v Olomouci, oddělení kultury a památkové péče s paní PhDr. Marcelou Krejčířovou, s vedoucí oddělení památkové péče paní JUDr. Miluší Sedláčkovou, dále s odborníky Národního památkového ústavu – územní odborné pracoviště v Olomouci – paní Mgr. Horáčkovou a s PhDr. Pavlem Michnou. Mnohokrát jsme jednali s panem Ing. Janem Březinou, odborným pracovníkem Národního památkového ústavu Olomouc – detašované pracoviště Přerov.

Již tehdy, v polovině roku 2005, bylo předběžně jednáno o opravě a restaurátorských pracích s významným bystrickým sochařem a kameníkem, panem Janem Kozlem, který jako odborník provedení prací ochotně přislíbil.

Na Krajský úřad v Olomouci byla podána perfektně vypracovaná žádost o získání dotace na opravu náhrobků, která však byla po řízení zamítnuta s tím, že je nutno žádat o dotaci z jiného zdroje Krajského úřadu v Olomouci. Rozhodujícím faktorem také bylo, že žádost musí podat vlastník parcely, na níž se náhrobky nacházejí. Jak vyplynulo z dalších šetření, vlastníkem parcely, kde náhrobky ležely, byla obec Dřevohostice.

Proto předseda Vlastivědné společnosti Žerotín Dřevohostice Mgr. Zdeněk Smiřický již v polovině měsíce ledna 2007 požádal nové vedení obce Dřevohostice o pomoc při záchraně obou náhrobků a předal jim veškeré podklady a dokumentaci, které byly potřebné k vypracování žádosti o dotaci. Setkal se s pochopením, vstřícností a podporou starosty obce pana Stanislava Skýpaly i jeho zástupce Petra Dostála.

Na základě žádosti obce Dřevohostice pak byla po schvalovacím řízení na opravu a restaurování náhrobků přidělena krajským úřadem v Olomouci částka, která byla do opravy investována.

Bystrický sochař Jan Kozel začal na opravě náhrobků pracovat v polovině měsíce srpna 2007. Provedl odborné vyčištění, zpevnění povrchu a scelení náhrobků

Jan Kozel při restaurování náhrobků

Současný stav náhrobků

pomocí čepů z ušlechtilé oceli a po zatmelení a zaretušování prasklin provedl nátěry impregnačními materiály.

Vzhledem k tomu, že členové Vlastivědné společnosti Žerotín měli zájem na tom, aby opravené náhrobky byly po opravě osazeny tak, aby nedocházelo k jejich opětovnému poškození agresivními exhalacemi ani mechanickými vlivy (vandalstvím), vyvolalo vedení vlastivědné společnosti společně s vedením obce Dřevohostice jednání s odborníky památkové péče, které se uskutečnilo 17. října 2007 na místě předchozího uložení náhrobků za kostelem sv. Havla v Dřevohosticích.

Jednání se zúčastnila PhDr. Eva Krystýnková – vedoucí oddělení Památkové péče Arcibiskupství olomouckého, Ing. Jan Březina – odborný pracovník Národního památkového ústavu Praha, oddělení Olomouc, detašované pracoviště Přerov, pan Jan Kozel – sochař a kameník z Bystřice pod Hostýnem, Mgr. Artur Gorka – farář – Farní úřad Dřevohostice a za farní společenství paní Danuše Štáviková, pánové Adolf Štěpáník a Václav Hošťálek. Za Vlastivědnou společnost Žerotín Dřevohostice se jednání zúčastnil její předseda – Mgr. Zdeněk Smiřický a jeho zástupce František Kužel. Jednání zahájil a řídil starosta obce Dřevohostice pan Stanislav Skypala.

V úvodu jednání byli účastníci seznámeni se skutečností, že po důkladném prošetření komise oddělení Památkové péče Arcibiskupství olomouckého, jež tomuto jednání předcházelo, bylo vydáno závazné stanovisko, že nelze umístit náhrobky v interieru kostela sv. Havla. Dále bylo doporučeno, aby náhrobky byly umístěny v prostoru, kde se nacházely před restaurátorskými pracemi. Jednající strany se dohodly na kompromisním stanovisku, že náhrobní kameny budou zapuštěny ve svislé poloze do venkovní zdi apsidy kostela vedle již stávajících náhrobních kamenů rodičů poslední majitelky dřevohostického panství Leonie Skrbenské z Hříště, rozené Badenfeldové.

K osazení náhrobků došlo pod dohledem sochaře Jana Kozla pracovníky městyse Dřevohostice pod vedením pana Jiřího Kasperlika počátkem měsíce července 2009.

Při pohledu od jeskyně Panny Marie Lurdské nalevo vedle náhrobní desky majitelky dřevohostického panství Marie, svobodné paní z Badenfeldu, pocházející

z významného uherského šlechtického rodu Erdödy (matky poslední majitelky dřevohostického panství Leonie Skrbenské), která zemřela 11. září 1876, byl na levé straně umístěn velmi cenný rokokový mramorový náhrobek Jana Schreiera. Vedle něj byl osazen barokní náhrobek z pískovce – patřící představitelům významného šlechtického rodu Kaltschmidtů z Eisenberku. Na protější stěně zůstala osamocena náhrobní deska Karla Čejky z Badenfeldu (otce paní Leonie Skrbenské), který zemřel 5. března 1864 ve věku 70 let.

K historii náhrobních kamenů opravených a restaurovaných bystřickým sochařem a kameníkem Janem Kozlem z Bystřice pod Hostýnem v roce 2007

Barokní náhrobek z pískovce – je náhrobním kamenem Anny Terezie Judithy Kaltschmidtové z Eisenberku, rozené Tebetmannové, manželky Jana Kaltschmidta z Eisenberku, doktora práv, který byl kancléřem olomouckého biskupa Leopolda Viléma.

Jan Kaltschmidt vlastnil dřevohostické panství od roku 1649. Jeho žena zemřela v roce 1682 a byla původně pochována do krypty před oltářem v dřevohostickém kostele sv. Havla.

O rok později, v den Nalezení ostatků sv. Kříže v roce 1683, bylo do jejího hrobu pochováno její dítě, dceruška Josefa. Proto se nachází v dolní části náhrobního kamene motiv děťátka-andílka. Svobodný pán Jan Kaltschmidt z Eisenberku byl po smrti pochován do vedlejšího hrobu vedle své manželky. Jejich potomci vládli dřevohostickému panství do roku 1694, kdy získal dřevohostické panství Jiří Fridrich – hrabě z Oppersdorfu a jeho uměnímilovný, osvícený rod.

V roce 1774 byl vchod do hrobek z chrámu uzavřen a hroby byly zasypány. Náhrobní kámen Kaltschmidtovy rodiny, který byl opatřen velkými železnými hřeby – úchyty, byl vyzdvížen, přenesen a zasazen do země vedle venkovního vchodu do krypty za apsidou dřevohostického kostela sv. Havla.

Rokokový náhrobek z nevyzrálého mramoru – je náhrobním kamenem Jana Schreiera, který zemřel 8. března 1757. Byl dlouholetým váženým dřevohostickým purkmistrem, který se zasloužil o rozkvět městečka. Díky pomoci ředitele Státního okresního archivu v Přerově PhDr. Jiřího Lapáčka bylo prokázáno, že byl blízkým příbuzným zapomenutého dřevohostického hudebního skladatele období baroka – kantora Josefa Schreiera – „moravského Jakuba Jana Ryby“, který se narodil a byl pokřtěn v dřevohostickém kostele sv. Havla dne 2. ledna 1718.

Podle svědectví farské kroniky a dalších pramenných materiálů se podařilo věrohodně identifikovat nápis, který je uveden na náhrobku:

„Leta Pane 1757 Dne 8. Marcy usnul v Panu Ctny Mladenec Jan Schreyer magic Wiekui sweho 58 let a v tomto miste uprostřed (nečitelné slovo) swych pohrzebzen budaucyho Wskrysseni w Kristu oceka.“

Tento rokokový náhrobní kámen, který je posledním hmotným dokladem významného rodu Schreierů v Dřevohosticích, je podle mínění znalců velmi cenný, neboť jeho reliéf zobrazuje ojedinělý motiv „Vzkříšení“, kdy před Ježíšem Kristem pokorně klečí a prosí o jeho lásku a přízeň měšťan v dobovém velmi zdobném oděvu.

Záchrana a restaurování těchto náhrobních kamenů je významným kulturním počinem, který slouží ke cti našeho městečka. Věříme, že budou zabezpečeny tak, aby

velká snaha Vlastivědné společnosti Žerotín, vedení obce Dřevohostice, která se zasloužila o získání finančních prostředků na jejich záchranu, a v neposlední řadě i precizní práce bystřického sochaře a kameníka Jana Kozla, jehož práci vysoce hodnotil i na slovo vzatý odborník – restaurátor Mgr. Ladislav Werkmann z Olomouce, byla korunována úspěchem. Tak, aby zrestaurované náhrobky přetrvaly ne jednu nebo dvě generace, ale řadu staletí.

Mgr. Zdeněk Smiřický, Vlastivědná společnost Žerotín Dřevohostice, předseda

Tradiční vycházka k „Letadlu“

V sobotu dne 14. listopadu 2009 se uskutečnila již tradiční vycházka k pomníčku letců, kteří zahynuli při letecké havárii bombardéru Il-28. Památku kamarádů, kteří startovali ke cvičnému letu z letiště v Bochoři u Přerova dne 19. 11. 1957 a z dosud z přesně nevyjasněných příčin havarovali v dřevohostickém lese, uctili spolu s veřejností nejen hlavní organizátoři již tradičního výšlapu – členové dřevohostického Sboru dobrovolných hasičů, vedení jejich starostou Jiřím Zbíralem, ale i delegace Svazu

Plukovník Miroslav Chaloupecký předal ocenění Jiřímu Zbírालovi (vpravo).

letců České republiky – odb. 22 – generála Karla Janouška v Přerově, vedená místopředsedou plukovníkem Miroslavem Chalupěckým a plukovníkem Vlastimilem Teličkou. Vedení Svazu letců vyjádřilo vděčnost dřevohostickým občanům, že nepominají na jejich kamarády, kteří zde něšťastnou náhodou před 52 lety ztratili své mladé životy.

Po pietním aktu byla bratru Jiřímu Zbírálovi plukovníkem Miroslavem Chalupěckým předána pamětní plaketa Svazu letců za dlouholetou péči o památku jejich kamarádů.

Na základě pověření vedení Svazu letců Přerov bylo takovéto ocenění o dva dny později předáno Mgr. Zdeňkem Smiřickým i místostarostovi Městyse Dřevohostice panu Petru Dostálovi a bývalému starostovi obce panu Ladislavu Sigmundovi.

Mgr. Zdeněk Smiřický

Vzácná návštěva v Dřevohosticích

Ve středu 7. října 2009 v odpoledních hodinách přijela do Dřevohostic na základě pozvání člena Klubu Svazu letců Přerov Mgr. Zdeňka Smiřického, který je zároveň předsedou místní organizace Českého svazu bojovníků za svobodu a občanského sdružení Vlastivědné společnosti Žerotín Dřevohostice, na krátkou návštěvu vzácná návštěva – Američanka paní Gertruda Bryksová s doprovodem.

Paní Trudi Bryksová byla manželkou hrdiny našeho západního odboje, jednoho z našich nejlepších pilotů – stíhačů Britského královského letectva Josefa Brykse. Ten

Trudi Bryksová převzala upomínkové dárky od starosty Stanislava Skýpaly na dřevohostické radnici.

Josef Bryks

po letecké bitvě vyskočil ze své hořící stíhačky a s ožehnutým obličejem byl zajat ve Francii v červnu 1941. Celkem pětkrát se pokusil o útěk z německých zajateckých táborů. Byl vždy při svém zatčení německými fašisty neuvěřitelně zmlácen a dokonce pobodán bajonetem. Několikrát mu hrozil trest smrti. Ze zajetí byl naštěstí v poslední chvíli osvobozen americkou armádou. Po osvobození se v Anglii oženil a vrátil se i se svou manželkou Trudi v říjnu 1945 do Československa. Těšil se na krásný, klidný rodinný život ve vlasti, kterou tolik miloval.

S velkým nadšením se zapojil do budování nové republiky a působil jako letecký odborník – učitel – na Leteckém učilišti v Olomouci.

Když po tak zvaném Vítězném únoru 1948 došlo k pronásledování našich západních letců, chtěl s rodinou společně odjet do Anglie. Jeho manželce Trudi i s malou dcerkou Soniou se to podařilo. Major Josef Bryks byl, bohužel, zatčen a ve vykonstruovaném, opakovaném mostroprocesu odsouzen na 20 let těžkého žaláře. Prožíval v našich komunistických kriminálech neuvěřitelné utrpení.

Jeho manželka Trudi Bryksová z Anglie celou svou osobností usilovala o propuštění svého manžela. Psala představitelům státu a strany, žádala o milost pro svého manžela nejen Rudolfa Slánského, ale i tehdejšího prezidenta Klementa Gottwalda. Její prosby zůstaly bez odpovědi. Její manžel, hrdina protinacistického odboje, skvělý letec – major Britského královského letectva – Josef Bryks na následky brutálního věznění zemřel v roce 1957 v uranovém dole Rovnost v Ostrově nad Ohří na Jáchymovsku.

Jeho utrpení je dnes těžko pochopitelné. Vždyť celým srdcem odvážně bojoval za naši svobodu a po válce byl nositelem nejvyšších britských vojenských vyznamenání, mezi jinými obdržel „Řád britského impéria,“ byl třikrát vyznamenán „Československým válečným křížem 1939“, dvakrát obdržel „Československou medaili za chrabrost“ a řadu dalších vyznamenání.

Památka Josefa Brykse byla za velkého úsilí jeho manželky očištěna až po roce 1989, kdy byl rehabilitován. V roce 2006 byl „in memoriam“ povýšen prezidentem Václavem Klausem do hodnosti brigádního generála a v roce 2008 vyznamenán „in memoriam“ naším nejvyšším vojenským vyznamenáním – „Řádem bílého lva“.

Ostatky Josefa Brykse nebyly jeho rodině nikdy vydány. Je smutné, že teprve v září 2009, tedy po 52 letech, bylo jeho paní Trudi Bryksové sděleno, že byla po velkém, usilovném pátrání konečně nalezena urna s popelem jejího milovaného manžela.

Paní Trudi Bryksová, která později působila jako novinářka v USA, je i přes své utrpení, které přestála, na svůj věk neuvěřitelně vitální ženou. Byla srdečně přivítána na dřevohostickém náměstí Mgr. Zdeňkem Smiřickým a dalšími členy Klubu Svazu letců Přerov – Ladislavem a Antonínem Ležákem s chotí.

Po krátkém rozhovoru pro Kabelovou televizi Přerov byla pak paní Trudi Bryksová s úctou a projevy přátelství přijata na dřevohostické radnici starostou městyse Dřevohostice panem Stanislavem Skýpalou, který jí předal upomínkové dary. Následovala krátká prohlídka pamětihodností městečka a vzhledem k tomu, že se ukázalo

překrásné počasí, následovala cesta za krásami našeho kraje. Zavezli jsme vzácného hosta na Svatý Hostýn, kde nás přivítala kouzelná podzimní příroda, která hýřila překrásnými barvami. Návštěva posvátné hostýnské baziliky Panny Marie umocnila celkový dojem z výletu.

Po návratu ze Sv. Hostýna pobesedovala Trudi Bryksová společně se synovcem Karlem Bryksem a tlumočnicí Pěvou Pergrelovou se svými hostiteli v Dřevohosticích u Smiřických. K večeru vzácná návštěva odjela do Laštan u Olomouce, kam letos paní Trudi přijela po krásných přijetích v Praze a v Olomouci k příbuzným svého manžela, aby v kruhu svých blízkých oslavila své neuvěřitelné devadesáté narozeniny. Upřímně blahopřejeme, paní Trudi.

Věříme, že se vyplní Vaše velké přání a slib, že navštívíte naše městečko, kde jste se cítila dobře, a náš kraj i v roce 2010, jak jste nám slíbila.

*Mgr. Zdeněk Smiřický za Český svaz bojovníků za svobodu Dřevohostice,
Vlastivědnou společnost Žerotín Dřevohostice a Klub Svazu letců Přerov*

Pravěcí umělci u nás

Ano, tuto větu potvrzuje asi stovka nalezených uměleckých předmětů z pravěku v okolí Dřevohostic. Jsou většinou z kamene, to je v pravěkém umění poměrně vyjimečné. Od jednoduchých obrysových až po plastiku bizona s pootočenou hlavou, naturalistické i stylizované. Všechny nálezy pochází z povrchového sběru, amatérští archeologové nesmějí dělat výkopy. Většina fotografií nálezů je na internetových stránkách www.jakubalpravek.estranky.cz.

Pro náš zpravodaj jsem vybral dva poslední zajímavé nálezy. Na jednom fotu je jednoduché, portrétní zobrazení tváře, maska. Podobná, z mamutoviny, je z osídlení lovců mamutů v Dolních Věstonicích. Na druhém obrázku je náš jediný umělecký předmět z řezané kosti, rosomák. Keramická obdoba je z Předmostí, opět z osady lovců mamutů. Nejčastěji zobrazovaným zvířetem je u nás mamut, medvěd a kůň.

Maska

Rosomák

V zámeckém muzeu městečka Dřevohostice je k vidění část těchto nálezů v pravěké expozici. Poděkování za podporu patří vedení městyse i České archeologické společnosti, pobočce pro Moravu a Slezsko.

Mgr. Jiří Jakubál

45. výročí mateřské školy v Dřevohosticích

Před 45 lety, 13. listopadu 1964, se poprvé otevřely dveře nové mateřské školy v Dřevohosticích. Abychom si připomněli toto výročí, uskutečnili jsme Den otevřených dveří a setkání bývalých zaměstnanců MŠ. Ve třídách byla k vidění alba fotografií, kroniky, práce dětí, videa, rozličné hry, stavebnice, hračky. Návštěvníci si mohli prohlédnout prostory MŠ, vybavení i nahlédnout do mateřského centra Dřeváček. Je těžké odhadnout, kolik zájemců se přišlo podívat, ale všichni byli spokojeni a nešetřili chválou a uznáním.

Zleva dole: A. Dvořáčková, H. Štěpánková, M. Jelínková, A. Pokorná, v horní řadě J. Baďurová, H. Kopečná, K. Skýpalová

A kdo vstoupil do mateřské školy po 17. hodině, připadal si jako v úle. V jídelně to hučelo, slovům však nebylo rozumět. Sešly se zde bývalé zaměstnankyně školky a výborně se bavily. Bylo o čem si povídat. Vždyť některé kolegyně se neviděly třeba i pětadvacet let. Takové setkání jsme uspořádali již potřetí, ale některé tváře jsme viděli poprvé. O to radostnější bylo vítání, povídání a hlavně všichni se i po těch letech poznali. Prohlédli si staré i nové fotografie a prošli celou budovu. Přitom zjistili, co se změnilo, opravilo, přebudovalo. Hodně se udělalo od roku 2003, kdy škola vstoupila do právního subjektu a paní ředitelka začala sama hospodařit s přidělenými finančními prostředky. Bez dobré spolupráce s vedením obce, které vychází škole vstříc a poskytuje dostatek financí na provoz a úpravy v budově, by to nešlo.

I když se každému v naší mateřské škole líbí, je stále co opravovat, pořizovat, modernizovat. To uvidíme za dalších pět let.

Jitka Sedlářová

Spaní pod stromečkem

Podzimní chřipková epidemie zasáhla i naší mateřskou školu. V ohrožení byl Mikuláš, vánoční besídka, spaní pod stromečkem. Zdravotní stav dětí se nakonec zlepšil a všechny naplánované akce se uskutečnily.

Mikuláše (M. Kvasnica), andělka (L. Kroutilová) i čerta (M. Sedlář) za jejich nadílku děti odměnily pěknými písničkami a básněmi. S kratším programem vystoupily i odpoledne na náměstí při rozsvěcení vánočního stromu a čekání na příjezd Mikuláše s doprovodem andělů a čertů.

Na čtvrtek 17. 12. 2009 byla naplánována vánoční besídka a spaní pod stromečkem. Do školky byli pozváni rodiče dětí, prarodiče, sourozenci. Po vystoupení Myšáků a Sluníček zůstalo v MŠ 9 statečných dětí, které se rozhodly ve školce přenocovat. Pod stromečkem s nimi ulehly řed. Sedlářová a uč. Hájková. Po rozloučení s rodiči si děti pohrály s novými hračkami, pochutnaly si na dobré večeři (kuřecí řízek a opékané brambory) s přípitkem dětského „šampáňa“ a vyrazily na procházku večerními Dřevohosticemi k betlému na náměstí.

Po návratu do školky doplnily energii snědením několika kousků cukroví a pak už se přichystaly ke spánku. Noc byla klidná, nevyspaly se pouze učitelky. „Jsme jed-

ničky“ – hlásili na druhý den všichni spáči rodičům i ostatním dětem a ukazovali malý odznáček s jedničkou a diplom za statečnost.

Jitka Sedlářová

Z naší školy

Praha známá i neznámá

Do Prahy nejezdíme nikdo příliš často. V poslední době převažuje návštěva komerčních muzikálů a nákupních center nad prohlídkami památek a zajímavostí a když už, tak se stejně prohlídka omezí na nejvýznamnější objekty. Vše je dnes limitováno penězi a časem, a tak většinou návštěvu Prahy nevychutnáme a ochudíme se o nemálo zážitků. Mnoho zajímavých míst přitom najdeme nedaleko centra města, jen se o nich bedekry nezmiňují.

Letošní podzimní exkurze vybraných žáků osmé třídy trvala tři dny a byla zaměřena právě na tato méně známá zajímavá místa. Při sestavování programu jsem nachystal pro děti seznam asi třiceti zajímavostí Prahy, ve kterém jsem některé prohlídky předem zamluvil. Do volných míst si pak mohly děti vybrat z nabídky míst ta, která je nejvíce zajímala. Pro mne to pak znamenalo nakombinovat linky metra autobusu a tramvají tak, abychom vše stihali bez prodlev a ztrát. Mírným problémem bylo zajištění dozoru a ubytování, ale nakonec vše dopadlo dobře. Následující věty proto berete nejen jako popis zážitků z navštívených míst, ale i jako tip na zajímavé zpestření vašich pražských pobytů.

První den

Ranní sraz byl o půl páté před radnicí a lehce před devátou jsme vystupovali z expresu na peron Hlavního nádraží. Po krátké pauze jsme se přesunuli ubytovat a v poledne nás čekal technický klenot – stará čistírna odpadních vod v Bubenci z r. 1905. Téměř dvouhodinová prohlídka všech objektů na povrchu i v podzemí byla jen pro nás a stála za to. Co nás naprosto ohromilo, byla dokonalá řemeslná práce zednických mistrů, kteří z režného cihelného zdiva vytvářeli nejrůznější klenby, římsy a prostupy ploch. Náklady na celkovou stavbu čistírny a kanalizačních stok činily tehdy neuvěřitelnou sumu 15 milionů rakouských korun. Mimořádná kvalita stavebního díla a strojního vybavení je vidět doslova na každém kroku. Ve strojně jsou dodnes dva provozuschopné parní stroje, pohánějící přes transmise se spojkami dvě čerpadla (každé o výkonu 800 l/s), které je možno příležitostně vidět v chodu. V podzemí jsou rozsáhlé usazovací nádrže s obslužnými chodbami. Všude vnímavý návštěvník najde zachováno velké množství původních technických detailů. Celý areál udržuje při životě parta nadšenců, kteří postupně zchátralému objektu vracejí zašlou slávu.

Z čistírny jsme prošli Dejvicemi na Pražský hrad, kde jsme nejprve navštívili výstavu o židovské komunitě v Praze a Golemovi. Poté jsme prošli nádvoří kolem Svato-vítské katedrály a sešli do zahrad Tereziánského křídla Starého královského paláce, kde v suterénu právě končila výstava sbírky 153 fotografií, zachycujících české vojáky v 1. světové válce na italské frontě a v Haliči. Snímky válečného neštěstí v nás zanechaly silný a tísnivý dojem. Odlehčujícím bodem programu byla návštěva Muzea hraček. Zde bylo ve dvou patrech k vidění leccos – od vláček, autíček, pokojíčků, panenek, stavebnic až po barbíny s celou rodinkou.

Odtud jsme se pustili po schodech k Vltavě k Rudolfinu a čekalo nás Umělecko-průmyslové muzeum se svými sbírkami a nádhernými interiéry. Zde se čas téměř zastavil a my obdivovali až do sedmé hodiny večerní předměty užitého umění – hodiny a hodinky, šaty, vázy, sklo, nábytek, šperky, reklamní plakáty a knižní vazby. Z oken muzea jsme nakoukli na židovský hřbitov, kam jsme nešli pro přemrštěné vstupné. Následovala procházka večerním centrem na krátké občerstvení na Václavském náměstí (potkali jsme zde za pultem našeho absolventa), přesun metrem a autobusem na ubytovnu, kde jsme dorazili zásoby jídla z domu a poradili se o program na příští den.

Druhý den

Prvním místem programu dne byla předem domluvená exkurze do Filmových laboratoří Barrandov. Ranní putování pražskou dopravou v kombinaci s pěším přesunem barrandovským sídlištěm trvalo téměř dvě hodiny, ale nakonec jsme na bráně byli pět minut před zahájením prohlídky. Ředitel laboratoří měl mimořádné jednání a tak nás s omluvou předal vedoucímu technikovi. Prohlídka byla zaměřena na zpracování klasického filmového materiálu od vyvolávání až k výrobě filmových kopií pro distribuci do kin. Zajímavou částí byla zastávka ve studiu digitální tvorby, kde nás specialista seznámil se zařízením pro výrobu filmů digitální cestou. Zde vznikají snímky pro multikina. Další zaměřením tohoto pracoviště je triková oblast a úpravy scén. Velmi zajímavým úsekem byla laboratoř pro konzervaci a čištění starých filmů z Národního filmového archivu. V areálu filmových studií je v centrální budově závodní jídelna, kde jsme se mohli za lidové ceny občerstvit a ve chvíli klidu vstřebávat dojmy z exkurze.

Z Barrandova jsme přešli na Smíchov, prošli si centrum Anděl, nakoukli na torzo Ringhofferovy továrny a poté jsme se pěšky vydali na Petřín. Cesta rušnými smí-

chovskými ulicemi nám dávala připomenout tep velkoměsta a tak jsme se s chutí vydali parky kolem letohrádku Kinských, dřevěného kostela sv. Michala, Hladové zdi a strojovny lanovky k Petřínské rozhledně. Zde jsme trochu vydechli a vystoupali nahoru na vyhlídkový ochoz, navštívili Muzeum Járy Cimrmana a Zrcadlové bludiště. Počasí se konečně trochu vybral a v podzemním slunečním odpoledni jsme pokračovali procházkou s výhledy na panoramata města do Strahovského kláštera, kde jsme obdivovali klášterní knihovnu a obrazárnu. Po chvilce odpočinku jsme sešli Nerudovou ulicí na Malou Stranu, odtud uličkami na Karlův most a dále na Staroměstské náměstí. Zde jsme si dali krátký rozchod a po odbití orloje jsme sestoupili do sklepů pod Staroměstskou radnicí a odtud opět do kanalizačních stok. Šli jsme sami a stálo to za to – ale ten puch... Po nadechnutí se čerstvého vzduchu na povrchu jsme pokračovali do Muzea voskových figurín, prošli se po Příkopech, nahlédli do Ústřední pošty, kde je centrála pražské potrubní pošty (od povodní mimo provoz) a pěšky došli až k Vinohradské tržnici, kde je v suterénu současného obchodního centra dochována strojovna původního strojního chlazení se čpavkovými kompresory. Zpátky jsme přešli tramvají k Národnímu muzeu, využili večerní prohlídky Muzea komunismu, které sídlí na Příkopech. Po více než hodinové prohlídce jsme zopakovali rychlé občerstvení u McDonalda společně s následným přesunem na ubytovnu. Opět jsme si chvilku poseděli, rozvrhli si příští den a úplným závěrem bylo několik příjemných partií kulečnicku.

Třetí den

Po budičku jsme se nahrubo sbalili a přesunuli se do Holešovic do ústředí Pražské energetiky. Zde jsme měli domluvenu prohlídku neveřejného podnikového muzea, které mapuje historii rozvodu elektrické energie v Praze. Průvodcem nám byl maximálně ochotný a vstřícný pán, který se nám věnoval více než dvě hodiny. V několika patrech jsou vystaveny archivní dokumenty, měřicí přístroje, svítidla, pojistky, elektromotory, transformátory, rozvodné desky a spousty věcí od počátků elektrifikace Prahy po současnost. Zajímavostí byla část věnovaná neoprávněnému odběru elektřiny. Naprosto unikátní je dopis T. A. Edisona Emilu Kolbenovi a pozoruhodná je i kompletní kolekce úrazových plakátů EŠČ se sugestivně vymalovanými výjevy nebezpečného zacházení s elektrickým zařízením.

Odtud jsme se přesunuli k Národnímu muzeu a v jeho vestibulu si prohlédli meteryt a poté jsme pokračovali na Vyšehrad. Zde byl volnější individuální program spojený s procházkou mezi hroby významných představitelů české vědy, techniky a kultury, prohlídkou kostela a rotundy a vyhlídkou na Prahu z hradebního valu. I když jsme se toulali po skupinkách a měli dané místo a čas srazu, stejně jsme se všichni potkali vedeni nosem u stánku s rychlým občerstvením. Moc času nám již nezbývalo a tak jsme pospíchali na ubytovnu dobalit a uklidit, zarovnat poplatky a rozloučit se. Před čtvrtou jsme si ještě prohlédli dvoranu Fantovy budovy Hlavního nádraží a poté ocenili výhody místenek v beznadějně přeplněném rychlíku k domovu.

Naše třídní putování jsme zvládli a nezbývá než doufat, že se nám podaří naplánovat a zrealizovat v brzké době něco podobného. A kdo vlastně jel? Katka Navrátilová, Katka Příkrylová, Monika Tomčíková, Irena Demčuková, Petra Jančíková, Tomáš Kužel, Filip Černý, Kamil Kroulík, Štěpán Cagášek, Honza Pecháček, Tomáš Stojan, Jaroslav Hejtmánek a Marek Foukal.

Marek Foukal

1 | 2
3 | 4
5 | 6

7 | 8
| 9

Ve škole se pořád něco děje

1 V rámci projektu PODZIM

vytvořili žáci 2. třídy nejen poutavý plakát, ale s přírodninami pracovali i v hodinách výtvarné a pracovní výchovy.

2, 3 Výpěstky ze školního pozemku

využili páťáci k přípravě bramborádků a jablečného kompotu. Třetáci zas vyrobili krásné panenky z kukuřičného šustí.

4 Některé z dýní přinesených dětmi

na soutěžní výstavku se nápadně podobaly svým majitelům.

5 Snídáte? Nosíte si do školy svačinky? Podobné otázky kladli dětem studenti

v nepřehlédnutelných kostýmech. Kdo svačinku měl, dostal za odměnu pravičko a sešitek receptů.

6 Rádi vzpomínáme na návštěvu příslušníků Městské policie Přerov,

kterí nám a dětem z MŠ zajímavou formou připomněli chování správného chodce a cyklisty.

7 Návštěva Úřadu městyse Dřevohostice se stala pro žáky 3. třídy už tradicí.

Stejně jako v minulých letech nás přivítali a úřadem provedli pan starosta a místostarosta. Seznámili nás s náplní práce úřadu, s akcemi, které úřad městyse pořádá, zodpověděli naše všetečné dotazy. Sladké překvapení děti čekalo v kanceláři paní Kroutilové a paní Zehnálkové. Děti tak byly odměněny za znalosti, které o své obci získaly v hodinách prvouky a taky za zvědavost a radostné vzrušení, které přinesly do prostor jinak důstojného úřadu.

8 Tělocvična se zase jednou rozezpívala a roztancovala

v rytmu písniček skupiny MUZIKA ABRAKA ZUŠ Hranice. Hudebníci si pro děti z MŠ a 1. stupně připravili pořad PLANETA provázený informacemi o stavu naší Země a ochraně přírody. Program se uskutečnil v rámci projektu EVVO 2009.

9 V úterý 24. listopadu odpoledne pozvali vyučující 1. stupně děti do tělocvičny, aby si zasoutěžily v překážkové nebo taky opičí dráze.

Sešlo se skoro 50 závodníků. Běhali, kouleli se i šplhali jako o život. Vyhrálo družstvo Patrika Hošáka, ale i ostatní účastníci byli odměněni drobnými sladkostmi. Svou spokojenost děti projevíly hromovým pokřikem 3x HURÁ!!!

Výlet do Zlína

V pátek 18. prosince jsme se vydali do Zlína vstříc novým poznatkům a vědomostem.

Autobus nám zastavil na nádraží a dál už jsme museli po svých. Došli jsme do bývalého sídla Tomáše Bati. Tam si nás vyzvedla pohledná průvodkyně a dala se do vyprávění o této budově. Pak jsme se vměstnali do výtahu, který ve své době fungoval také jako pracovna Tomáše Bati. Slečna nás vyvezla nahoru na terasu, ze které jsme měli Zlín jako na dlani. Tam jsme si poslechli další zajímavosti vztahující se k Zlínu a Tomáši Baťovi, a pak hurá za dalšími poznatky.

Na další zastávce jsme zhlédli dokument o vývoji Zlína a krátké humorné reklamy Baťových firem, pak jsme poděkovali a šli zase o dům dál.

Naši poslední zastávkou na cestě za poznáním Zlína a jeho významných obyvatel byla návštěva muzea Zikmunda a Hanzelky, které bylo spojeno s muzeem filmového ateliéru Bonton. Paní průvodkyně nám povyládala mnoho zajímavých věcí, u kterých jsme se i zasmáli. Potom následoval dlouho očekávaný rozchod a my se vydali do McDonaldu nebo do KFC na spousty těch skvělých nezdravých jídel. S plnými žaludky jsme došli na nádraží, kde nás vyzvedl autobus a my jeli domů. Na výletě jsme si užili spoustu legrace a všichni jsme o něm spokojeně klábosili ještě v pondělí ve škole.

Michal Baďura, 9. třída

Děkujeme za vzornou reprezentaci školy sportovcům, kteří se zúčastnili 17. prosince Všechnovické laťky. V silné konkurenci 106 závodníků ze 7 škol z Olomouckého, Zlínského a Moravskoslezského kraje nejlepšího umístění, těsně za stupni vítězů, dosáhli ve svých kategoriích: **Mikuláš Zmeškal, 5. třída, výkon 110 cm, **Soňa Končítíková**, 8. třída, 135 cm a **Ondřej Jiříček s Jiřím Martincem**, 9. třída, 160 cm.**

Všem přejeme hodně úspěchů při zdolávání osobních i školních rekordů.

Mgr. Růžena Jakubálová

Dřevostická házená, ta je pro nás stvořená...

S touto naší házenkářskou hymnou, známou všem příznivcům tradičního sportu Dřevohostičáků, jsme tak jako každý rok otevřeli při srpnovém pouličním turnaji přípravu na vstup do soutěže Středomoravské ligy mužů.

Do ročníku 2009–2010 bylo přihlášeno 11 družstev oblasti Morava střed.

Náš mladý tým, jehož základem je nová generace dřevohostičských házenkářů, zaznamenal změny nejen ve složení hráčského kádru, ale i na postech trenérů. Z Bystřice p. Hostýnem se vrátili po dlouhodobém angažmá Jirka Matýsek, který nastoupil do trenérského tandemu k Petru Janovskému, a Martin Kropáč, který hraje ve středu pole. Oba přinesli nejen řadu bohatých zkušeností z extraligového působení, ale hlavně zcela jiný přístup k přípravě, tréninku a novou motivaci pro náš mladý tým.

S nástupem podzimního kola se opět vrátili na tribuny i diváci, aby zhlédli řadu velice pěkných utkání, při nichž si naši borci vedli poměrně dobře, o čemž svědčí i umístění na pěkném čtvrtém místě v dílčí tabulce soutěže.

Tabulka výsledků po podzimním kole soutěže ročníku 2009/2010

Tým	PZ	V	R	P	skóre	body	+/-
1. Droždín	10	8	0	2	282:242	16	40
2. Bystřice p. H. B	10	7	1	2	270:255	15	15
3. Sokol HC Přerov B	10	6	2	2	268:216	14	52
4. Dřevohostice	10	5	0	5	223:220	10	3
5. Kostelec n. Hané B	10	5	0	5	243:255	10	-12
6. Uničov B	10	5	0	5	228:244	10	-16
7. Senice n. H.	10	5	0	5	216:234	10	-18
8. Napajedla B	10	4	1	5	238:224	9	14
9. Zlín B	10	4	1	5	214:210	9	4
10. Uherské Hradiště	10	2	1	7	256:274	5	-18
11. Žeravice	10	1	0	9	214:278	2	-64

V první části soutěže byla znatelná prozatímní nestabilita výkonu, která se po změně herního stylu dala očekávat. Nicméně zápal a chuť vyhrávat byla zažehnuta

a potenciál, jež se v našem mladém týmu skrývá, bude jistě příslibem budoucích, věřme skvělých výsledků a pro nás, sportovní příznivce, mnoho hezkých a napínavých sportovních zážitků.

Oddíl házené, to nejsou jen hráči a trenéři, je to celá řada aktivních příznivců SOKOLA a házené, s jejichž pomocí bylo nově zrekonstruováno sportovní zázemí. Byly vybudovány nové šatny, včetně WC v prostorách sokolovny a z bývalé šatny vznikla klubovna, kde se mohou v důstojném prostředí scházet členové oddílů a rovněž provádět hodnocení dílčích zápasů rozhodčí.

Opět se ukazuje síla v sounáležitosti subjektů, organizací, obecního úřadu, oddílů sdružených pod Sokolem a aktivní spolupráce sportovců, kdy není nikdy daleko od nápadu k jeho realizaci.

Poděkování tedy patří nejen výbornému organizátorovi, starostovi Sokola Petru Dostálovi, ale i řediteli Výchovného ústavu mládeže Mgr. Karlu Jakubálovi za pomoc při stavebních rekonstrukcích, za malířské práce Antonínu Fuksovi, za odborné instalačské práce Pavlu Baďurovi a řadě brigádníků, kteří se zapojili aktivně do rekonstrukce a umožnili tak všem uživatelům venkovních sportovišť využívat další část naší sokolovny.

Věřme tedy, že rok 2010 bude nejen plný krásných sportovních zážitků, ale i přátelských setkání při sportovních kláních na všech našich sportovištích.

Přeji tedy závěrem všem aktivním i neaktivním sportovcům mnoho úspěchů ve sportovním i osobním životě v novém roce 2010 zvoláním

„SPORTU ZDAR A HÁZENÉ ZVLÁŠTÍ!“

Karel Seidl

14. Dřevohostický countrybál

Je již letitou tradicí, že poslední sobotu v listopadu pořádá Country klub při Sokolu Dřevohostice countrybál.

Nejinak tomu bylo i v roce 2009, i když letos byl poněkud jiný. Oproti předcházejícím letům došlo k určitým změnám ve skladbě programu. Po dohodě s ostatními členy Country klubu v rámci nutného snižování nákladů bylo upuštěno od pozvání dvou kapel hrajících k tanci, případně těm línějším k poslechu.

Kapelou, která nám stabilně hrává, jsou Šediváci z Přerova, kteří začátkem listopadu oslavili 20. výročí svého vzniku. Během večera pozval 4x k výuce tanců jeden z nejlepších callerů (česky průvodců tancem) pan Bartůněk z Brna. Letos si připravil pro náš bál několik nových tanců a jeho účinkování bylo hodnoceno všemi přítomnými velmi kladně.

Jako každý rok se náš Country klub pochlvil s ukázkou pásma tanců v choreografii členky klubu Věry Buchtové. Přes výpadek jednoho páru z důvodu onemocnění partnera se podařilo nacvičit pásmo tak, že bylo kladně hodnoceno jak účastníky bálu, tak i odborníkem na slovo vzatým p. Bartůňkem.

Po půlnoci došlo i na soutěž o hlavní ceny v tombole. Bohatá tombola, kterou zajišťovali členové a přátelé Country klubu za vydatné podpory sponzorů, byla jen třesničkou v programu.

Co dodat závěrem. Pořadatele mrzí, že účast na posledních dvou bálech je malá. Pokud by došlo ještě k většímu úbytku účastníků, pořadatelé zvažují, zda má vůbec

Ukázky tanců v provedení Country klubu Dřevohostice

cenu v tradici countrybálů pokračovat. Příprava na bál a jeho uskutečnění stojí nemalé finanční prostředky i hodně času. Když potom nepřijdou místní, tak na účast přespolních spoléhat nelze. Pokud klesne počet účastníků pod 200 (letos 178 platících), tak se organizátoři dostávají při vyúčtování na hranici ztrátovosti. Členové Country klubu doufají, že příští 15. Dřevohostický countrybál vše v dobré obrátí.

Svatopluk Menšík, Country klub

Členové Country klubu děkují všem sponzorům za poskytnutí darů do tomboly, všem přátelům za pomoc při výzdobě sálu i přípravě countrybálu a Úřadu městyse Dřevohostice za materiální pomoc. V neposlední řadě děkují všem účastníkům 14. countrybálu.

Kuchařské povídání

Placki kartoflane z blachy – Bramborové placky pečené na plotně

Recept na tradiční polské jídlo (na Listinu tradičních polských jídel bylo zapsáno v září 2006) nám poslali přátelé z polské gminy Turawa, partnerské obce našeho městečka. Tyto placky jsou jiné než ty smažené na tuku na pánvi, jsou lahodné, nejsou

tučné a mají charakteristickou chuť po pečení na plotně. Jsou na rozdíl od našich bramboráků upravené na sladko a rozhodně stojí za vyzkoušení.

Potřebujeme na ně: 1 kg brambor, které ustrouháme na jemném struhadle, 2 vejce, 2 lžíce pšeničné mouky.

Všechno smícháme a pečeme placky na rozpálené plotně kamen dozlátova, podáváme s dušenými jablky nebo s máslem a cukrem.

Dobrou chuť – smacznego!

Polsko se v XIX. století zařadilo do skupiny bramborářských zemí. Ukázalo se, že nová potravina – ziemniaki, dříve zvané knule nebo knury, je levná a jednoduchá na přípravu a vhodná pro lidi i jako krmivo pro zvířata.

Odedávna si obyvatelé ve Slezsku brambor velmi považovali. Byly totiž vedle moučných placek a chleba základem potravy. Ve slezské kuchyni se tedy nachází hodně bramborových receptů.

Podle shodného mínění místních obyvatel významnou pozici v zemědělství zaujaly brambory kolem roku 1890, počátky pěstování byly již na konci XVIII. století, kdy ve Slezsku proběhla akce na zpopularizování brambor.

Bramborové placky se pekly odjakživa a způsob jejich pečení se předával z pokolení na pokolení. Nejvíce se jedly na podzim a v zimě, kdy byl dostatek brambor. Pekly se dokonce i v městských domech, protože tehdy všechny kuchyňské pece měly plotny, na kterých se peklo mnoho různých placek.

Pozdrawiam i życzę wszystkiego najlepszego w Nowym roku 2010.

Bartłomiej Kita

Kierownik Referatu Turystyki i Promocji Gminy Turawa

Starosta chválí

- předsedu zemědělského družstva **Vladimíra Lapáčka** a ředitele výchovného ústavu **Karla Jakubála** za to, že poskytli techniku, a jejich zaměstnance, kteří významně vypomohli při úklidu sněhové nadílky
- **všechny občany, kteří neváhali a uklidili sněh** na chodnicích před svými domy
- **Alenu Lapáčkovou** za přípravu Vánoční výstavy na zámku
- **Jitku Horákovou** a **Marcelu Zehnálovou** za pěkné svícný, které vyrobily na Vánoční koncert
- za barevné pletené žížalky pro naše nejmenší občánky **Zdeňku Nucovou**, která odvedla největší díl práce, a také **Janu Skříčkovou** a **Marii Foukalovou**
- **Roberta Tučka** za spolupráci při organizaci Dušičkového pochodu napoleonských vojáků

Pletené žížalky

Z nových knih v obecní knihovně

Alon Gratch: **Kdyby muži chtěli promluvit, řekli by asi toto** – tato kniha je provokativní a zábavná. Je to okno do mužského citového trezoru. Jejím cílem je seznámit čtenáře s neprobádanými hlubinami a zákruty mužského myšlení, které ženám připadá tak často nepochopitelné

John Matthews: **Ve službě grálu** – příběh grálu, jedna z nejznámějších britských mystických tradic, není pouhou okouzující středověkou legendou, nýbrž i nevyčerpatelným pramenem inspirace pro ty, kdo se vydávají na svou vlastní duchovní pouť

Patricia Scanlan: **Město dívek** – příběh tří mladých žen žijících v prostředí ovlivněném katolickou morálkou neuznávající rozvod či svobodné mateřství žen, které se musejí vypořádat se všemi problémy, jež jim přináší život, a právě v těch nejtěžších okamžicích oceňují magickou moc vzájemného přátelství

Přemek Podlaha: **Receptář na celý život** – kniha o zahrádkářství a kutilství

Peter Himmelhuber: **Skleníky a pařeníště** – tato příručka vám poradí s výběrem materiálu a rostlin, se stavbou a s ošetřováním. Každý pracovní krok je jasně a srozumitelně popsán a vysvětlen v textu i na obrázcích.

Obecní knihovna Dřevohostice v roce 2009

V naší knihovně si můžete vybrat z 12 513 titulů, 4 681 je naučných, 7 832 patří do krásné literatury. Také si můžete vybrat ze 17 titulů časopisů. Nových knih bylo v roce 2009 zakoupeno 89.

Počet registrovaných čtenářů se proti roku 2008 zvýšil ze 115 na 126 čtenářů, z toho 50 je dětí. Čtenáři si vypůjčili minulý rok 5 343 titulů, návštěvníků přišlo 1 059, počítač použilo při návštěvě knihovny 157 čtenářů.

Otevírací doba knihovny

je každé pondělí a středu od 10 do 12 a od 13 do 17 hodin.

Členský poplatek je 50 Kč/rok pro dospělé a 30 Kč/rok pro děti.

Čtenáři mají k dispozici internet zdarma. Upozorňujeme, že výpůjční lhůta je 1 měsíc, proto žádáme o vrácení knih čtenáře, kteří tuto lhůtu mají překročenou a zabírají tím půjčování titulů dalším zájemcům.

Kamila Hošková

Proč smrk v našem lese nezáří veselými barvami

Výskyt smrkových souší v našem lese má několik příčin. Jednou z těch prvořadých jsou údobí vysokých teplot a sucha. Smrk se svým povrchovým kořenovým systémem špatně odolává nedostatku vláhy, i když neusychá, ale je oslabeno prouděním mízy, a tím oslabuje jeho ochrana proti kůrovcům. Toto se projevuje zejména na lokalitách vystavených slunečnímu svitu a na náhorních rovinách, nejvíce na půdách s písčným podložím. Vysychání smrkových jedinců nebo celých skupin můžeme

pozorovat v porostech nad Dřevohosticemi u Jana, nad obcí Radkovy, na Bezuchovsku u letadla.

Dalším nepříznivým faktorem je výskyt václavky, která svým podhoubím prorůstá kůru do úpatí stromů a spolupůsobí k jejich zahnívání. Potom již při sebemenším přísušku se stávají snadnou kořistí kůrovce. Zvážíme-li celkovou plochu smrčín v našem lese, potom asi 40 % těchto ploch mělo být osázeno jinými dřevinami, nejlépe listnáčem, aby lépe odolával těmto nepříznivým vlivům. Zatím nelze tvrdit s určitostí, že bychom se museli se smrkem, jako s hospodářsky nejefektivnější dřevinou, úplně rozloučit. Na chladnějších a vlhčích lokalitách jsou u něj výsledky mnohem lepší, například u Nesvadbového pomníku nebo na expozici k Hradčanům. O to víc se musíme potýkat s tím, kde nám smrk hyne, omezovat výskyt kůrovce, bránit jeho přemnožení odchycem do feromonových lapačů a do lapáků. Včas zpracovávat napadené stromy, vytěženou hmotu ošetřovat pesticidy a odstraňovat z lesa. Někdy je situace taková, že by bylo efektivnější napadené porosty po částech preventivně smýt. Jenže toto řešení lesní zákon nepřipouští, nedovoluje provádět mytní úmyslnou těžbu v porostech mladších 80 let.

Josef Kretek, lesní hospodář

TERMÍNY SVOZU KOMUNÁLNÍHO ODPADU V ROCE 2010

(každou druhou středu)

13. 1. 2010 27. 1. 2010	7. 4. 2010 21. 4. 2010	14. 7. 2010 28. 7. 2010	6. 10. 2010 20. 10. 2010
10. 2. 2010 24. 2. 2010	5. 5. 2010 19. 5. 2010	11. 8. 2010 25. 8. 2010	3. 11. 2010 17. 11. 2010
10. 3. 2010 24. 3. 2010	2. 6. 2010 16. 6. 2010 30. 6. 2010	8. 9. 2010 22. 9. 2010	1. 12. 2010 15. 12. 2010 29. 12. 2010

Obecně závazná vyhláška městyse Dřevohostice č. 3/2009, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru a přepravy TKO, schválená na 18. zasedání ZM Dřevohostice dne 10. 12. 2009, je k nahlédnutí na úřadě městyse a zveřejněna na www.drevohostice.cz.

Sazba poplatku pro poplatníka, t.j. pro fyzickou osobu s trvalým pobytem v obci (případně vlastníci v obci rekreační objekt) činí 400 Kč/osoba/rok 2010.

Do každé domácnosti bude doručen formulář poplatkového hlášení s žádostí o jeho vyplnění a vrácení Úřadu městyse Dřevohostice. **Poplatek je splatný jednorázově nejpozději do 30. 4. 2010.**

V případě, že nebude kapacita vašich vlastních sběrných nádob dostatečná, i nadále platí možnost na úřadě městyse zakoupit zelený plastový pytel pro uložení přebytečného TKO. Po zaplacení poplatku za TKO obdržíte 1 tento pytel (pro 1 domácnost) zdarma. **Pouze tyto pytle zelené barvy budou odebírány svozovou firmou.**

TERMÍNY SVOZU PLASTOVÝCH ODPADŮ V ROCE 2010

(vždy druhé pondělí v měsíci)

11. 1. 2010	12. 4. 2010	12. 7. 2010	11. 10. 2010
8. 2. 2010	10. 5. 2010	9. 8. 2010	8. 11. 2010
8. 3. 2010	14. 6. 2010	13. 9. 2010	13. 12. 2010

Do modrých pytlů se stahovačkou je možno dávat **PET lahve, plastové obaly – kelímky, krabičky od potravin, sáčky, fólie, drobné výrobky z plastů a polystyrenu.**

Pytle ve stanovených termínech nachystejte před vaše domy, budou svezeny na obecní prostranství. **Používejte pevné pytle.** Pokud budou plasty uloženy v tenkých pytlích, které se trhají, nemohou být odebrány!

POZOR – plastové nádoby od motorových olejů, maziv, postřiků, jedů apod. patří do kategorie nebezpečných odpadů a do těchto pytlů je v žádném případě nedávejte.

Ceny vodného a stočného pro rok 2010

Představenstvo společnosti Vodovody a kanalizace Přerov, a. s. oznamuje odběratelům, že s platností od 1. 1. 2010 dochází ke změně cen vodného a stočného takto:

cena v Kč za m³	bez DPH	včetně 10% DPH
vodné	32,73	36,00
stočné	21,82	24,00

Cena vodného je za 1 m³, tj. za 1000 litrů odebrané pitné vody, cena stočného je za 1 m³, tj. za 1000 litrů odpadní vody vypuštěné do veřejné kanalizace.

Zvýšení cen oproti r. 2009 představuje včetně DPH u vodného částku 2 Kč/m³, u stočného 2 Kč/m³, v tom je již promítnuto zvýšení DPH o 1 %.

Městys Dřevohostice

Obecně závazná vyhláška č. 2/2009

o stanovení pravidel pro pohyb psů a hospodářských zvířat na veřejném prostranství v městysi Dřevohostice

Zastupitelstvo městyse Dřevohostice na svém zasedání dne 10. 12. 2009 svým usnesením č. 7 rozhodlo se vydat na základě § 24 odst. 2 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 10 písm. d), § 35 a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku (dále jen „vyhláška“):

Článek 1. Úvodní ustanovení

- 1) Tato vyhláška stanovuje pravidla pro pohyb psů a hospodářských zvířat na veřejných prostranstvích v městysi Dřevohostice.
- 2) Veřejným prostranstvím se pro účely této vyhlášky rozumí ulice, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.
- 3) Volné pobíhání psů popř. dalších hospodářských zvířat po veřejném prostranství je zakázáno.

Článek 2. Závaznost vyhlášky

- 1) Tato vyhláška je závazná pro všechny fyzické a právnické osoby mající trvalé bydliště na území městyse, které vlastní psa, popř. další hospodářská zvířata, nebo i pro další osoby, které se na území městyse zdržují (dále jen držitel) a kterým byl pes svěřen.
- 2) Tato vyhláška se nevztahuje na služební psy při jejich použití podle zvláštních předpisů, na vodící a asistenční psy, kteří doprovázejí osoby nevidomé, bezmocné a osoby zvlášť těžce postižené s průvodem.

Článek 3. Povinnosti držitele

- 1) Majitelé nemovitosti, kteří chovají psy, jsou povinni zabezpečit své budovy a pozemky tak, aby bylo účinně bráněno chovaným psům tyto nemovitosti opustit.
- 2) Osoba mající psa na veřejném prostranstvím je povinna mít jej na vodítku a s ohledem na okolnosti a povahu psa jej také zajistit pevným náhubkem.
- 3) Pustit psa z vodítku lze jen na prostranstvích uvedených v čl. 5 za předpokladu, že je spolehlivě ovládnán povely a opatřen náhubkem.
- 4) Pohybem zvířat na veřejných prostranstvích nesmí být narušován veřejný pořádek.
- 5) Pes pohybující se na veřejném prostranství musí mít evidenční známku.

Článek 4. Pravidla pro pohyb psů a domácích zvířat

- 1) Osoby uvedené v Čl. 2, odstavce 1, jsou povinny zamezit vstupu psa:
 - na venkovní hřiště v areálu TJ Sokol Dřevohostice – par. č. 7/1, 9, 10
 - do areálu Základní školy a Mateřské školy Dřevohostice – par. č. 509, 506, 570, 571/1
 - do areálu zámku, zámecké zahrady – par. č. 1, 2, 3
 - do areálu hřbitova a parku u hřbitova – par. č. 684, 685, 686, 688, 689, 1353, 1354, 136, 1357
 - do okolí kostela sv. Havla – par. č. 924, 996
- 2) Prostory uvedené v odst. 1 jsou označeny zákazovou tabulkou „Zákaz vstupu psům“

Článek 5. Pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství

- 1) Volný pohyb psa¹⁾ je povolen na těchto veřejných prostranstvích:
 - a) prostranství za sportovním areálem TJ Sokol Dřevohostice – par. č. 7

- b) zpevněná komunikace směrem do obce Radkovy od areálu ZD Dřevohostice – par. č. 528
 - c) polní cesta od kapličky „Starostka“ směr kopec Šibenice – par. č. 1386, 1388, 1389
 - d) polní cesta od ulice Lesní směr les – par. č. 1097, 1027
 - e) polní cesta od ulice Chmelín směr les – par. č. 1177, 1178, 1179
 - f) místní komunikace od mostu na ulici Lapač směr koupelka – par. č. 1247, 1249
 - g) prostranství za farou směrem k ČOV – par. č. 993
 - h) ve vzdálenosti větší než 50 m od hranice současně zastavěného území městyse.
- 2) Prostory uvedené v odst. 1 jsou označeny tabulkou „Prostor pro volný pohyb psů“

Článek 6. Sankce, dohled

- 1) Porušení povinností či zákazů stanovených touto vyhláškou fyzickou osobou se posuzuje podle zákona o přestupcích²⁾.
- 2) Porušení povinností či zákazů stanovených touto vyhláškou právnickou osobou nebo podnikatelem při výkonu podnikatelské činnosti se posuzuje jako jiný správní delikt postižitelný podle zákona o obcích, nejedná-li se o delikt postižitelný podle zvláštních předpisů nebo trestný čin.
- 3) Porušení vyhlášky bude řešeno Úřadem městyse Dřevohostice

Článek 7. Účinnost vyhlášky

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti 1. 1. 2010

¹⁾ Volným pohybem psa s doprovodem osoby se rozumí, že tato osoba je v takové blízkosti, že je schopna psa bezpečně ovládat.

²⁾ Např. zákon č. 200/1990 o přestupcích

Petr Dostál
místostarosta městyse

Stanislav Skýpala
starosta městyse

OZV 2/2009 včetně mapové přílohy je uložena na Úřadě městyse Dřevohostice a zveřejněna na www.drevohostice.cz.

Statistika počtu obyvatelstva za rok 2009

- k 1. 1. 2009 měly Dřevohostice 1541 občanů (780 mužů, 761 ženu)
- během roku se odhlásilo 19 občanů a přihlásilo se 22 občanů
- v průběhu roku se narodilo 17 dětí (9 chlapců, 8 děvčátek)
- 11 našich občanů vstoupilo do svazku manželského a 12 občanů se rozvedlo
- 12 našich spoluobčanů zemřelo (7 mužů a 5 žen)
- k 1. 1. 2010 bylo v obci Dřevohostice hlášeno k trvalému pobytu 1549 občanů (790 mužů a 759 žen)

1 | 2
3 | 4
5 | 6

Zima 2009/2010 v obrazech

1-4 – Mikulášský podvečer, 5-8 – Vánoční koncert, 9 a 10 – Silvestrovská vycházka do dřevohostického lesa, 11 a 12 – sněhová nadílka v lednu 2010

7 | 8
9 | 10
11 | 12

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Významné životní jubileum

si v měsících únoru, březnu a dubnu 2010 připomenou tito naši spoluobčané:

94 let

Rozálie Bršťáková

89 let

Irena Pešáková

88 let

Růžena Zbíralová

87 let

Marie Zmeškalová

86 let

Ludmila Sklenářová
Vladimír Všetická

83 let

Anna Chlubnová
Františka Janečková

82 let

Zdenka Kynstlerová
Božena Fuksová
Josef Bouchal

81 let

Milada Mičáková

Oldřich Šťavík

Zdenka Kuželová
Jarmila Malantíková

80 let

Jarmila Spáčilová
Marie Janovská

70 let

František Ejem
Jarmila Jurajdová
Jana Skříčková
Miroslav Stejskal

60 let

Libuše Dopitová
Josef Možný
Marie Vančurová
Jindřiška Pokorná
Stanislav Skýpala
Josef Drábek

50 let

Petr Matys
Jana Bezděková
Anton Králik
Hana Šimáková
Jaroslav Tvarůžek

Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme pevné zdraví, osobní štěstí a životní optimismus.

Z našich řad odešli

Jarmila Skýpalová
Antonín Vinklárek

František Janečka

Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.

TJ Sokol Dřevohostice

pořádá tradiční

MASOPUSTNÍ AKCE

sobota 13. února 2010

VODĚNÍ MĚDVĚDA

a domácí zabíjačka na nádvoří zámku

sobota 13. února 2010 ve 14.30 v sále sokolovny

DĚTSKÉ HRÁTKY

s tombolou a hrami pro děti, vstupné 30 Kč, děti 10 Kč, masky zdarma

sobota 13. února 2010 ve 20 hodin v sále sokolovny

ROCKOVÉ ŠIBŘINKY

vstupné 50 Kč, uznané masky zdarma

úterý 16. února 2010 v 18 hodin na Náměstí

POCHOVÁVÁNÍ BASY

ve spolupráci s divadelním ochotnickým souborem

hudební pozvánka již od 17.30 hodin

vstupné dobrovolné

Na všechny masopustní akce Vás srdečně zveme!

Dušíčkový pochod napoleonských vojáků 31. října 2009